

கம்பன் கண்ட சமுதாயம்

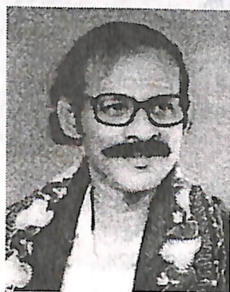

Acc. No 12020

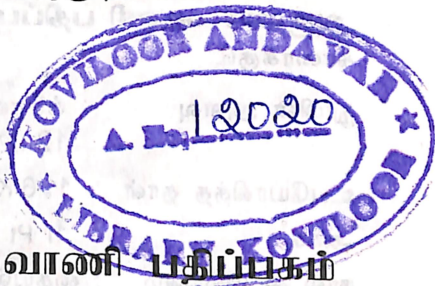
R.65:9

கம்பன் கண்ட சமுதாயம்

மக்கள் கவிஞர் அரு.நாகப்பன்

அருணா வாணி பதிப்பகம்

16, தேசிக விநாயகர் தெரு,
சுப்பிரமணியபுரம் முதல் வீதி
வடக்கு விரிவு, காரைக்குடி - 630 002.
அலைபேசி : 94431 42113, 94866 12466.

அரு.நாகப்பன்

கம்பன் கண்ட சமுதாயம்
மக்கள் கவிஞர் அரு.நாகப்பன்

முதற்பதிப்பு - பிப்ரவரி, 1982
இரண்டாம் பதிப்பு - மார்ச் 2007

விலை ரூ.50/-

உரிமை ஆசிரியருக்கு

புத்தக வடிவமைப்பு
சரவணா கம்ப்யூட்டர் பிரிண்டர்ஸ்,
காரைக்குடி செல் : 98424 61059.

அச்சாக்கம்
எம்.எல்.எம். பிரிண்டர்ஸ்
13, முருகேசன் காலனி, 2வது தெரு,
ரங்கராஜபுரம், சென்னை - 600 024.

வெளியீடு

அருணா வாணி பதிப்பகம்
காரைக்குடி

நூலின் அளவு : க்ரௌன் சைஸ்
12 1/2 x 18 1/2 செமீ

உபயோகித்த தாள் : 11.6 Kg

அச்சு : 11 Pt

நூல் கட்டுமானம் : தையல்

பக்கங்கள் : 132

முதற்பதிப்பு

13.2.82ல் கோயமுத்தூர் கம்பன் விழாவில் திரு.கம்பன் அடிப்பொடி அவர்கள் வெளியிட கோவை கம்பன் கழகத் தலைவர் திரு.ஜி.கே.சுந்தரனார் அவர்கள் முதல் நூலைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள்.

அன்புத் தந்தையே! அருணாசலமென்னும்
ஆசுகவியே! உங்கள் வளத்தில் இல்லை என்றாலும்
உங்கள் வழியில் கவிபாடுதற்கு வழிகாட்டிய
உங்களை வணங்குகின்றேன்.

ஈன்றெடுத்து எனை வளர்த்த தாயே!
இருநூறு ஏக்கர் நிலமிருந்தபோதும்
தருமத்தின் வாழ்வுதன்னைச் சூதுகவ்வி
நிலமிழந்த போதும், வறுமையிலும்
செம்மையாக எனை வளர்த்து ஆசிவழங்கும்
என் தெய்வமே! கண்ணிமைபோல் எமைக்காத்த
பொன்னழகிவாசலின் என் அன்னையே!
கண்ணம்மை ஆச்சியே ; உங்கள் திருவடிதான்
எனக்குத் திருக்கோவில். எனது படைப்புக்கள்
எல்லாம் உங்கள் திருவடிக்கே காணிக்கை.

கம்பன் அடிப்பொடி ஐயாவின் தொண்டனாகக்
கால்நூற்றாண்டு பணிபுரிந்த எளியனது
வாழ்வின் முன்னேற்றத்துக்கு மலர்ந்த முகத்துடன்
உதவிகள் செய்து, கண்டிப்பான ஆலோசனைகள் கூறி?
உண்மையான பாசம் கொண்டிருக்கும்
உயர்ந்த உள்ளங்கள், பிறர் வாழ மனமகிழ்வோடு உதவும்
வள்ளண்மை நிறைந்த

காரைக்குடி கம்பன் அறநிலைத் தலைவர்
மதிப்புமிகு அண்ணல் வெங்கா அவர்களுக்கும்

அன்பு அன்னையார்
திருமதி அம்புஜவல்லி ஆச்சி அவர்களுக்கும்
என் இதய நன்றி மலர்கள் சூட்டி மகிழ்கின்றேன்.

தமிழ்ப் பேரறிஞர் தொண்டர் குலசேகரன்
கம்பராமாயணக் காவலர்

திரு கம்பன் அடிப்பொடி ஐயா அவர்களின் நல்லாசியுரை

மக்கள் கவிஞர்
அரு.நாகப்பன் மிகவும்
பிரபலியம் ஆகியுள்ள
இலக்கியத் தொண்டர்.
கவியரங்கம், பட்டிமண்டபம்,
சொற்பொழிவு, வழக்காடு
மன்றம் ஆகிய பலதுறை
மேடைகளிலும் சிறக்கப்
பணியாற்றுவவர். தமிழ்
மொழியால் தாம் பயன்
பெறுவதுடன் நின்றுவிடும்
அறிஞர் கூட்டத்தைச்
சேராதவர். தமிழ் மொழிக்குச்
சிறந்த சேவை செய்ய
விழைந்து, தமதூரில் தமிழ்
இலக்கிய மன்றம் கண்டு

சிறப்பாக விழா எடுத்துப் பணியாற்றுவவர்.

அன்றியும் பிற கழகங்கள், மன்றங்கள்,
சங்கங்களிலும் பங்கு பற்றித் தொண்டு செய்யும்
நல்லியல்பினர். எனவே தமிழகத்தில் இவர் பங்குகொள்ளாத
இலக்கிய விழாக்கள் இல்லை எனலாம். எந்தை பெருமான்
மாட்டு எல்லையில்லாத காதல் - பக்தி - பூண்டொழுகுபவர்

அரு.நாகப்பன்

இவர். ஆதலால் அப்பெருமான் புகழ்பாடுவதில் அலுப்பும், சலிப்பும் இவருக்கு ஏற்படுவதில்லை. கம்பன் விழாவில் பலவற்றிலும் கவியரங்கம் ஏறிக் கவிமாலை புனைந்தவற்றில் ஒரு பகுதியை முன்னர் 'கவியரங்கில் கம்பன்' என்ற பெயரில் நூலாக்கி வெளியிட்டார். அப்பதிப்பு முற்றிலும் விற்பனையாகி மறு பதிப்பு வரவேண்டிய நிலையில் உள்ளது.

இப்பொழுது இவருடைய இரண்டாவது கவிதை நூல் 'கம்பன் கண்ட சமுதாயம்' என்ற பெயரில் வெளியாகி உள்ளது.

இந்த நூலைக் கோவைக் கம்பன் கழகம் 13.2.82-ஆம் நாள் நடைபெற்ற கம்பன் விழாவில் வெளியிட்டுச் சிறப்புச் செய்தது.

எம்பெருமான் கம்பனும் அவன் பாடிப்பரவும் முழுமுதற் பரம்பொருளும் 'மக்கள் கவிஞர்' மேலும் மேலும் வளம்பெற வளர்ந்து சிறந்த படைப்புகள் பலவற்றைப் படைத்து வழங்க அருள்புரிய வேண்டுமென்று மனமார, வாய்குளிர வாழ்த்துகிறேன்.

அன்பன்,
கம்பன் அடிப்பொடி

திரைக் கவித் தென்றல், கலைமாமணி
காவியக் கவிஞர் வரலி அவர்களின்
வாழ்த்து.

ஒருநாள் பழகினும்
உயிருக் குயிரென
வருநா ளெல்லாம்
வளமுறப் பழகிடும்
அருநா கப்பனே!

அன்புத் தம்பியே!
திருநாட றிந்திடநின்
திறன்வாழ்க! தினம்வாழ்க!!

அன்பன்,
வரலி.

N.T.S.ARUMUGAM PILLAI A.M.N.
Arumugam Maaligai.

Founder :
Arumugam Pillai,
Seethai Ammal
College,
Tiruppattur - 623 211.
Ramnad District.

ஆன்மீகச் செல்வர், சித்தாந்த வித்தகர்
வள்ளல் ஆறுமுகம் பிள்ளை அவர்களின்
நல்வாழ்த்து

கவிஞர் அரு.நாகப்பன் துடிப்பான இளைஞர். நல்ல கவிதைகளை மிக எளிமையான நடையில் பாடுகிறார். நகைச்சுவை இயல்பாக அவருக்குக் கை கொடுக்கிறது!. 'கவியரங்கில் கம்பன்' என்று அவருடைய முதல் கவிதைத் தொகுப்பு வெளியாகியிருக்கிறது. இப்பொழுது இரண்டாவது தொகுப்பு 'கம்பன் கண்ட சமுதாயம்' என்ற தலைப்பில் வெளிவருகிறது.

கம்பன் கழக மேடைகளில் அதிகமாகப் பங்கு பெறுபவராதலால் இரண்டு நூல்களும் கம்பரைப் பற்றியே அமைந்துள்ளன.

சமுதாயம், சமயம் பற்றிய அவர்தம் பாடல்கள் பல தொகுதிகளாக வரவேண்டும் என்பது. என் விருப்பம்.

இறைப்பற்றுடைய நாகப்பன் மிகச் சிறந்த கவிஞராக மலர்ந்து என்றும் நின்று நிலவக்கூடிய கவிதைகளைப் படைத்துத் தமிழுக்கு அளிக்க வேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

6.2.82

திருப்புத்தூர்.

இங்ஙனம்,

நா.ஆறுமுகம் பிள்ளை

பூரீ ராமஜெயம்

‘கம்பன் செஞ்சொற்கொண்டல்’ அண்ணல்
திரு.க.கு.கோதண்டராமன் அவர்களின்

வாழ்த்துப்பாமலர்

பல்லாண்டு வாழியவே!

அன்புடைய நற்றம்பி அருமை நாகப்பன்
இன்புறப் படைத்த எழில்மிகு கவிதைகள்
நன்னூல் வடிவாய் நற்றமிழர் மகிழ
இந்நாள் வருதல்கண் டிதயங் களிப்படைந்தேன்
கம்பன் கவிதையில் கருத்தைப் பறிகொடுத்தோன்
கம்பன் அடிப்பொடி மறவா நற்கவிஞன்
கவியரசு கண்ண தாசனின் கழல்போற்றும்
கவிஞனிவன். மக்கள் கவிஞ் னெனச்சிறந்தான்
தம்பியிவன் தோன்றாத கம்பன் கவியரங்கம்
அம்புலி தோன்றாத வானம்போ லாகிவிடும்
அன்புமனை யாளில்லா அகமாகி யரங்கம்
இன்ப உணர்ச்சியின் எண்ணிக்கை குறைந்துவிடும்
காலத்துக் கேற்ற கவிதை புனைந்தளிப்பான்
ஞாலத்தார் திருந்த நயத்தோடு பாடிடுவான்
ஏசலும் எள்ளலும் இவன்கவியில் ஓடிவரும்
பூசல் தாராமல் புன்னகையைத் தந்துநிற்கும்
பாட்டென்றால் ஒருகாதம் பறந்தவரை அமர்ந்து
கேட்கவைத்த இளங்கவிஞன் கிளுகிளுப்புக் கொருகவிஞன்
நாட்டிலிவன் கவிதைக்கு நல்லதோர் காலமுண்டு
பாட்டரசு னாகிஇவன் பல்லாண்டு வாழியவே!

களளிப்பட்டி

அன்பன்,

25.1.72

க.கு.கோதண்டராமன்

மக்கள் கவிஞர் அரு.நாகப்பனின், 'கவியரங்கில் கம்பன்' நூலுக்கு அரசவைக் கவிஞர் **கவியரசு கண்ணதாசன்** அவர்கள் அளித்திட்ட அணிந்துரையில் சில வரிகள்.....

கம்பன் பற்றிக் கவியரசு கங்களில்
செம்பொற் கவிதை திறமுடன் வடித்த
அன்புக் கவிஞர் அருநா கப்பனார்
தன்சொற் கவிதைகள் சமைத்தனர் நூலாய்!
முன்னை மரபில் முளைத்தநல் எளிமையும்
அள்ளி வழங்கும் அழகிய படைப்பிது
செம்மைத் தமிழும் சிறப்புறு உவமையும்
சந்தம் தாளம் தந்திர வித்தைகள்
பொங்கும் இந்நூல் புலவர்க்கும் ஏற்றது!
எளியோர் கம்பனை இனிதுறக் காணவும்
பெரியோர் கவிதையின் பெரும்புகழ் போற்றவும்
வாய்த்தநூல் இதனையே வாங்கினால் பயன்தரும்.

அன்புடையீர்,

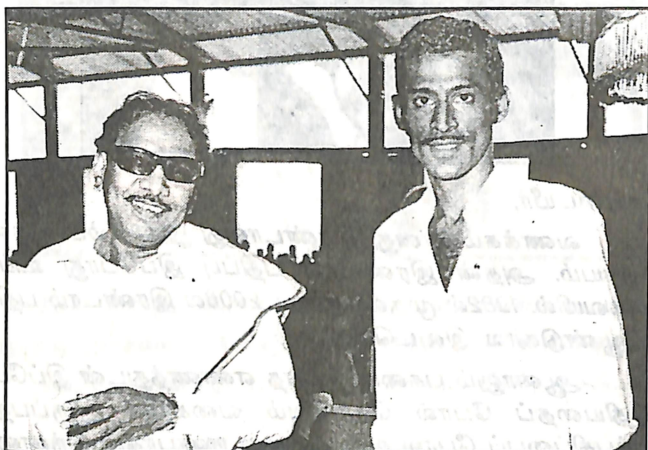
வணக்கம். எனது இரண்டாவது நூல் கம்பன் கண்ட சமுதாயம். அதன் இரண்டாம் பதிப்பு இப்போது உங்கள் பார்வையில். 1982ல் முதல் பதிப்பு. 2006ல் இரண்டாம் பதிப்பு. 25 ஆண்டுகால இடைவெளி.

ஆனாலும் பசுமை மாறாத எண்ணத்துடன் இப்போது எழுதியதைப் போல் தோன்றும் வகையில் இருப்பதால் முதற்பதிப்பைப் போல் உள்ளது என நண்பர்கள் இந்நூலைப் பற்றிக் கூறியது எனக்கு மகிழ்வைத் தந்தது.

காரைக்குடி கம்பன் அறநிலைத் தலைவர் அண்ணன் வெங்கா, அண்ணன் ந.மெய்யப்பன் அண்ணன் கம்பன் அடிகுடி பழ.பழனியப்பன், அறநிலை மேலாளர் ஸ்ரீதரன், நூல்தயாரிப்பில் பெருந்துணை புரிந்த காரைக்குடி சரவணா கம்ப்யூட்டர் நிர்வாகி தம்பி திரு.சுப.சரவணன், குறுகிய காலத்தில் அச்சிட்டு உதவிய எம்.எல்.எம்.பிரிண்டர்ஸ் உரிமையாளர் கோனாபட்டு திரு.முருகப்ப செட்டியார், உறுதுணை புரிந்த பெரிய சொக்கப்ப செட்டியார் வீட்டு எஸ்.சொக்கலிங்கம், புகைப்படங்கள் தந்துதவிய காரைக்குடி சுந்தரம் ஸ்டுடியோ உரிமையாளர் எஸ்.சுப்பு, என் தங்கை மகன் புகைப்படக்கலைஞர் விமல் (கே.ஆர்.பாண்டியன்), மிக்க நன்றி.

அன்பன்
அரு. நாகப்பன்

காரைக்குடி கம்பன் திருநாளில்
தமிழினத் தலைவர் கலைஞர் அவர்களுடன்
நூலாசிரியர் அரு.நாகப்பன்

எழுத்தாளர்களின் வாழ்வில் வசந்தத்தை
ஏற்படுத்த சென்னைப் புத்தகத் திருவிழாவில்
ஒருகோடி ரூபாய் வழங்கிய முத்தமிழ் அறிஞர்,
முதறிஞர், இலக்கியவாதிகளின் சரணாலயம்,
எழுத்தாளர்களின் உயிர்மூச்சு, தமிழக முதல்வர்
டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு நன்றியைக்
காணிக்கையாக்குகிறேன்.

அன்பன்
அரு.நாகப்பன்

யான் கண்ட கம்பன்.....

சமுதாயக் கம்பன்

(கோபிச் செட்டிப்பாளையம் கம்பன் திருநாள்
கவியரங்கில் திரு. கம்பன் அடிப்பொடி அவர்கள்
தலைமையில் அரங்கேற்றிய கவிதை)

அரு.நாகப்பன்

சமுதாயக் கம்பன்

இதய தெய்வ வணக்கம்

வாழ்வினையே கம்பனுக்காய்

வாரித் தெளிச்சமகன்

வண்ணத்தில் கருநீலம்

பூசிக் குளிச்சமகன்

தேரெழுந்தூர்க் காரனுக்கே

தெண்டனிட்டுக் களிச்சமகன்

தென்னாட்டில் அவன்புகழைத்

தெரிவிச்ச மூத்தமகன்

அவருக்குப் பின்னால்தான்
ஆங்காங்கே கம்பனையும்
கவனிக்கப் புறப்பட்டார்
கழகத்தின் பெயராலே!
தவசீலன் கம்பனுக்குத்
தன்னேரில் அடிப்பொடியாய்க்
கவியரசன் புகழ்காக்கும்
கம்பனடிப் பொடியாரே!
படிப்பினைகள் பலவற்றைப்
பாருலகிற் களிக்கின்ற
அடித்தளமாய்க் கொப்புடையாள்
ஆளுகின்ற நகரத்தில்
நொடிப்பொழுதும் ஓய்வின்றித்
தொண்டாற்றும் தூயமன
அடிப்பொடிக்குப் பொடியானும்
அவர்தாளை வணங்குகிறேன்!

அன்னை வணக்கம்

சின்னஞ் சிறுவயலாம்
சிறுரைக் காத்துவரும்
பொன்னழகி அன்னையவள்
புனிதத்திரு அடிகளிலே

அரு.நாகப்பன்

என்னுடைய பாமலரை

இதயத்தால் சூட்டுகிறேன்

புன்னகைசேர் வாழ்வியலைப்

பொலிவாக்கிக் காத்தருள்க

முருகன் வணக்கம்

வண்டாடும் குழல்மாதர்

கண்டாடும் மயில் மீதில்

வந்தாடு கின்ற முருகா!

வங்காளக் கடல்மீதில்

தன்காவல் முறைகாக்கும்

சிங்கார வடிவேலவா!

பண்டாரம் எனவாகிப்

பழம்நீயில் மலை ஏறிப்

பண்பாடி நின்ற முருகா!

பண்பாளும் நிலைகூடிப்

பல்லாண்டு நினைவாகிப்

பணியாற்று கின்றவர்க்கே

தண்டாயு தம்கொண்டு

தன்னேரில் அருளார்வம்

தந்தாளும் கார்த்திகேயா

தந்தான தனதான

சந்தங்கள் தமிழோசை

தந்தான ஓடிவாவா!

செண்டாடும் மாதிருவர்

சீராட்டிக் கலைகூட்டச்

செந்தூரில் வாழும் முருகா

சிரித்தாலும் சினந்தாலும்

சேர்ந்தாலும் பிரிந்தாலும்

செம்மையைக் காக்க வாவா!

தமிழ்வணக்கம்

முத்தும்விளை நெல்லில்மிக

முழுதும் இருந்தாலும்

முத்தாத்தமிழ் உன்னைப்பெற

முயல்வாரெனில் உயர்வார்!

கத்தும்கடல் காலம்வரை

கனிப்போ டிருதமிழே

சித்தம்தனில் நீயேயெனில்

சிறியேனுயிர் வாழ்வேன்!

பொங்கும்தமிழ் பூக்கும்எனில்

புலமைமிகும் நெஞ்சம்;

அரு.நாகப்பன்

எங்கும்தமிழ் எதிலும்தமிழ்
எளியேனுளம் வருவாய்!

தங்கம்எனில் வைரம்எனில்
தமிழேஉனக் கிணையா? - நீ
தங்கும்உளம் தரத்தில்மிகும்
தாயேகவி தருவாய்!

கம்பன் செஞ்சொற் கொண்டல்

திரு.கு.க.கோதண்டராமக் கவுண்டர்

தலைவழுக்கை ஆனாலும் கிழவ ரில்லை!
தனிநரைகள் தெரிந்தாலும் சோர்வ தில்லை;
பலகுழுக்கள் அவரிடத்தில் பணிந்து நின்றே
பணிதழைக்க அறிவுரைகள் பெற்றுச் சென்றே
நலமிகுத்து வாழ்வதனைக் கொங்கு நாட்டின்
நன்றிமிக்க உள்ளமெல்லாம் சொல்லு மன்றே?
தலைமுறைகள் பலகழிந்த போதும் அந்தத்
தங்கமனத் தார்செய்த தொண்டு வாழும்

தொண்டிலே தோய்ந்த உள்ளம்
தொன்மையாம் இலக்கி யங்கள்
கண்டுதான் ஆய்ந்தே என்றும்
கனிவிலே சேர்ந்து நின்றும்

பண்டைநாள் மரபு பற்றிப்
பண்பிலே வாழும் என்றன்
அண்ணலே க. கு. கோவாம்
அறிஞரே வணங்கு கின்றேன்.

கம்பன் கண்ட சமுதாயம்

ஏற்றத்தாழ் வில்லாத சமுதா யத்தை
ஏற்படுத்தி மக்களது இதயத் துள்ளே
மாற்றத்தைப் புகுத்தியவன் கம்ப நாடன்
மாபுலமைத் திறத்தாலே இராம காதை
தோற்றுவித்த காரணமே மானி டர்கள்
தூயமன வாழ்க்கையிலே சமத்து வத்தைத்
தோற்றுவிடக் கூடாதே எனஎண் ணித்தான்!
துணிந்துபல மாற்றத்தைக் கதையில் சேர்த்தான்;

ஆதிக்க வருக்கமென்ற, ஆண வத்தால்
ஆடவர்கள் பலபெண்ணை மணந்து கொண்டு
பாதிக்க வைத்தார்கள்; அடிமை யாக்கிப்
பாவையரை வீட்டுக்குள் பூட்டி வைத்துச்
சோதித்த கொடுமையெல்லாம் நீக்கு தற்குச்
சோதித்திரு முகம்கொண்ட பாவை யார்க்குத்

அரு.நாகப்பன்

தீதில்லாப் 'பொருந்துகல்வி' தேவை யென்றே
தீட்டியது சமுதாயக் கம்பன் பாட்டு.

கற்பதனைப் பெண்களுக்கே சொத்தாய் ஆக்கிக்
கண்டபடி ஆடவர்கள் சொத்தை ஆகி
நற்பண்பு குறைவதனை நீக்கு தற்காய்த்
தான் வாழ்ந்த காலத்தைத் தானெ திர்த்தே

கற்பதனைப் பாலிரண்டும் ஏற்கு மாறு
காட்சிகளை உயர்வாக்கிச் சுவையைச் சேர்த்தே
அற்புதங்கள் செய்திட்ட கம்ப நாடன்
அகப்பாட்டும் ஒழுக்கத்தின் சுகப்பாட் டாகும்!

மன்னர்களை உயிராக மதித்துப் போற்றி
மலர்கூட்டிப் பணிகின்ற அடிமைப் போக்கைத்
தன்னுடைய இணையில்லாக் காவி யத்தில்
தவிடுபொடி ஆக்கியவன் கம்ப நாடன்;

மன்னனவன் உடலாவான், அவனை ஏற்ற
மக்கள்தாம் உயிராவார்; எனவே அங்கு

சின்னவொரு துயர்கூடச் செய்தி டாத

சீர்மிகுந்த ஆட்சியினைக் காட்டு கின்றான்;

மன்னவன் யாரையுமே ஆள்வ தில்லை

மாகவிஞன் கம்பன்தான் அதனைச் சொன்னான்
புன்னகையால் காக்கின்றான் ஓம்பு கின்றான்

புகழ்அரசு செய்கின்றான் என்னும் போதில்

மன்னவனை ஆண்டானாய்க் கொள்ள லாமா?

மறுப்பின்றி ஏற்பதனால் அடிமை யானோம்!

என்பதனை உணர்ந்திட்டால் மன்ன ரெல்லாம்

எழில்கூட்டும் காவலராய்க் கொள்ள வேண்டும்.

நான்குபேர் குடியிருக்கும் ஊரென் றாலும்

நால்வருணப் பிரிவினைகள் துளிர்க்கும் என்பீர்
வான்முட்டும் அளவிற்குக் கவிப டைத்து

வளமாகக் கணக்கின்றி மனிதக் கூட்டம்

தான்படைத்த கம்பனது காப்பி யத்தில்

தளிர்நடைதான் போட்டுவரும்; சமுதா யத்தில்
ஏன்படைக்க வில்லையுயா சாதி, அஃதை

இல்லாமல் ஆக்கியதை என்ன வென்பீர்?.

சாதியினை மனிதருக்குள் போக்கல் ஒன்றே

சமுதாயப் புரட்சியெனில் அதற்கும் மேலாய்

நீதியினை வழங்கியவன் கம்ப நாடன்!

நேரினிலே காட்டுகிறான் காட்சி யாக!

தாழ்ந்தகுல வேடனையும் தம்பி யாக்கித்

தன்மனைவி சீதையினைக் கொழுந்தி யாக்கி

ஆழ்ந்ததொரு அன்பளித்தே இராமன் காட்டும்

அருமைமிகு செயலதனை என்ன வென்பீர்?.

களவில்லை என்பீரா? மறுக்கின் நேன்நான்!

கன்னியரின் உளம்திருடும் காளைக் கூட்டக்

களவுண்டு, ஆனாலும் காவ லில்லை

காடுமேடு சுற்றுகிற நிலையில் லாமல்

அளவுண்டு காதலிக்கும் அருமை யுண்டு

அதையுண்டு சுகம்பெற்றோர் வாழ்வு முற்றும்

இளமையுண்டு இனிமையுண்டு சமுதா யத்தில்

எனக்கண்டு கொள்கின்றோம் கவிதை உண்டு.

முடமனம் இல்லாத பெண்ணி னத்தின்

முழுமதியாம் முகம்பார்த்தான்; மேனி பாதி

முடமனம் இல்லாத மாதர் யாரும்

முத்தமிழன் கம்பனது சமுதா யத்தில்

நாடமனம் கொள்ளவில்லை; கல்வி கற்று

நாளும்மனம் உயர்ந்திட்டார்; ஒழுக்க மென்னும்

பீடுமனம் கொண்டதனால் பெண்மை விற்கும்
பீடைமனம் இல்லாமல் வாழ்ந் திருந்தார்.

பிறைமதியை நெற்றியிலே சேர்த்த பெண்கள்
பிழைமதியே இல்லாமல் ஈர்த்த பெண்கள்
நிறைமனத்தால் தருமங்கள் செய்யும் காட்சி
நிலைக்குமெந்த மனத்தினிலும்; வந்தோ ருக்கும்

அறைகுறையாய் விருந்துவைத்து முகம் சுளித்தே
அனுப்புகிற நிலையின்றி மகிழ்வு கொண்டு
முறைமிகுத்த வரவேற்பு நல்கி என்றும்
முன்னிற்கும் காட்சியதும் மாட்சி யன்றோ?

படித்துவிட்டோம் என்கின்ற கருவத் தாலே
பாமரரை எள்ளிநகை யாடு கின்ற
தடித்தனத்தின் நாடியினைப் பிடித்துப் பார்த்து
தனித்ததொரு சமுதாயம் அமைத்துப் பார்த்தான்

படித்தவர்கள் யாருமில்லை; படிப்பே யில்லாப்
பாமரரும் அங்கில்லை; படித்த தாக
நடித்தவரும் இல்லையென்றால் ஆண வத்தால்
'நான்' என்போர் வருவதற்கு வழிக ளுண்டா?

அரு.நாகப்பன்

கல்வியினால், பொருளதனால், புகழி னாலே
கருவமது வந்திட்டால் எந்த நாளும்
நல்வினைகள் வளரவழி இல்லை என்றே
நன்றாகச் சிந்தித்து நாடு கின்றான்;

எல்லாரும் எல்லாமும் பெற்ற தாலே
இல்லாரும் இல்லை,அங்கு உடையா ரும்தான்
இல்லையெனக் காட்டுகின்ற கம்பன் பாட்டில்
இணையில்லாச் சமுதாயப் பொதுமை கண்டோம்;

அதுவேண்டும் இதுவேண்டும் என்று கேட்கும்
அரசாங்கத் துறைத்தனங்கள் அன்ப ளிப்பாய்
புதுவேண்டு கோள்விடுக்கும் காட்சி யில்லை;
பொன்கொண்டு தன்செயலை முடிப்பா ரில்லை;

எதுவேண்டும்? அறத்தாலே கொள்க வென்ற
எழில்வேண்டு கோளன்றி எங்கும் வேறு
சதிதூண்டும் நிலையின்றி அரசாங் கத்தில்
சமுதாய நேர்மையினை நிலைக்க வைத்தான்!

வரப்புகளில் முள்வெட்டிப் போட்டு வைத்து
வழியடைக்கும் விவசாயி அங்கே இல்லை;

வரப்புகளில் கால்வைத்தால் முள்ளா குத்தும்!

வரவேற்று முத்தமிடும் அன்பு முத்து;

பரப்பளவுச் சண்டையில்லை; பரம் படித்த

பசுமைநிறை வயல்களிலே பவழ முண்டு

கரும்புகளில் செந்தேனும், காடு முற்றும்

களிப்புடனே போதையுடன் வண்டு சுற்றும்;

அமைதியில்லை கம்பனது நாட்டில் கூட

அலறுகின்ற பேரிரைச்சல் எங்கும் கேட்கும்

நமதருமைக் கவியரசன் நாட்டில் லுள்ள

நாலுதிசைப் பக்கமுந்தான் எதிரொ லிக்கத்

தமதுதிறன் காட்டியதை அடக்கு தற்குத்

தானென்றும் முயன்றவர்கள் யாரு முண்டா?

அமைதியதும் ஒழுங்கதுவும் இல்லை யென்ற

அறிக்கைகளும் வரவில்லை; எதனா லய்யா?

ஆறுகள் பாயும் சத்தம்

ஆலையின் வேலைச் சத்தம்

சாறுதான் ஓடும் சத்தம்

சங்குகள் ஊதும் சத்தம்

ஊறிலா வகையில் காதல்
 உணர்ந்திடும் புள்ளி னங்கள்
 கூறிடும் காதல் கீதக்
 குரலது காட்டும் சத்தம்!
 ஏரிலே பூட்டி வந்த
 எருதுகள் குளிக்கும் சத்தம்
 தேரது ஓடும் சத்தம்
 தேன்வண்டு பாடும் சத்தம்
 போரெனக் குவிந்தி ருக்கும்
 புதுக்கதிர் உரசும் சத்தம்
 சீரெனக் கேட்கு மன்றிச்
 சீற்றத்தின் சத்த மில்லை!

துறைமுகங்கள் அங்குண்டு; கடத்தல் செய்யும்
 துறைமுகங்கள் ஏதுமில்லை; வியாபா ரத்தில்
 குறைமுகங்கள் காட்டாமல் குறித்த வண்ணம்
 கொண்டுசெல்லும் விளைபொருட்கள் அத்த னைக்கும்
 அறமுணர்ந்து விலைவைத்து விற்ற தெல்லாம்
 அரசுக்குத் தக்கபடி கணக்குக் காட்டி
 முறையுணர்ந்து நடந்திட்ட மக்க னைத்தான்
 முன்னவைத்தான் கம்பனது சோலைக் குள்ளே!

கடத்தலையும் செய்துவிட்டு, கணக்குக் கேட்டால்
 கத்துகிற மக்களில்லை; பொருளா தாரம்
 மடத்தனத்தின் எல்லையிலே போக வைத்த
 மதம்பிடித்த கொள்ளைலாப லஞ்சக் கூட்டம்

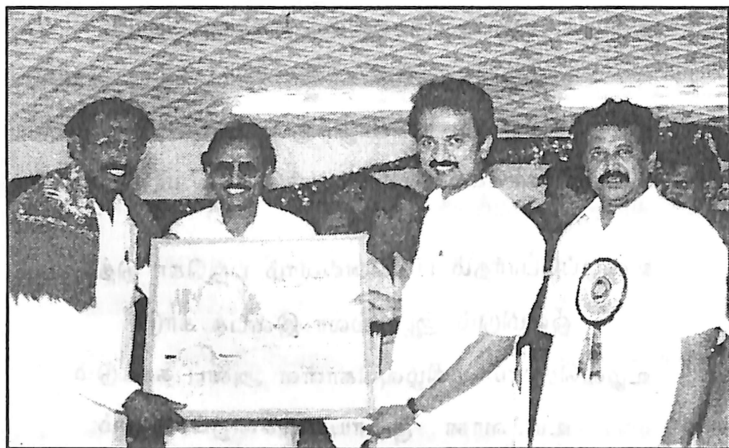
இடம்பிடிக்க முயலாத சமுதாய யத்தின்
 இனம்தொகுத்த கம்பனது கொள்கை எல்லாம்
 தடம்பார்க்கும் காவியத்துச் சோலைக் குள்ளே
 தமிழ்பார்க்கும் புண்ணியத்தை பெற்று வாழ்க!

உழைக்கின்ற மனிதர்களைக் கொண்ட நாடு;
 உழைப்பதனைச் சுரண்டாதார் கண்ட நாடு;
 தழைக்கின்ற வளங்கொழிக்கும் சிறந்த நாடு;
 தனக்கென்றே பொருள்சேர்க்க மறந்த நாடு;

உழைப்போர்தம் பயனெல்லாம் பறிகொடுத்தே
 ஓலமிடும் ஆளில்லா இன்பக் காடு;
 உழவரெலாம் மகிழ்வுகொள்ள அன்பு காட்டும்
 உயர்வான சமுதாயப் புகழைப் பாடும்;

கம்பனது சமுதாய மக்க ளெல்லாம்
 களிப்பன்றி வேறெதுவும் கண்ட தில்லை

கம்புதடி தூக்கியெங்கும் சண்டை மற்றும்
 கலகங்கள் செய்தற்கு முனைந்த தில்லை
 வம்புவழக் கென்பதற்கு வழியே யில்லை
 வழக்காடு மன்றத்தைத் தொடங்க வில்லை
 செம்மையுடன் இம்முறையில் வாழ்வ மைத்துச்
 சீருடனே என்றைக்கு நாமும் காண்போம்?

விழுப்புரம் கண்ணதாசன் விழாவில் நூலாசிரியர்
 அரு. நாகப்பனுக்கு “கண்ணதாசன் புகழ்க்காவலர்” என்ற விருதினை
 மாண்புமிகு சென்னை மேயர் தளபதி மு.க. ஸ்டாலின் வழங்குகிறார்

இவர்கள் கணிப்பில் சீதை அனுமன்

(கோயமுத்தூர் கம்பன் திருநாள் கவியரங்கில்
திரு.கம்பன் அடிப்பெரடி அவர்கள்
தலைமையில் அரங்கேற்றிய கவிதை)

அரு.நாகப்பன்

இவர்கள் கணிப்பில் சீதை..... அனுமன்

அனுமனுக்குத் தலைவராயார்? வாலியா?

அதுபொருத்த மாயில்லை

எனறினைத்தே வாலியார்

இங்குவர வில்லையோ?

கரியநிறச் செம்மல்தான்

காற்றின் மைந்தனுக்குச்

சரியான தலைவரென

உணர்ந்தே வரவில்லையோ?

இதய தெய்வ வணக்கம்

முவேந்தர் மடிதவழ்ந்து, சங்கம் கண்டு

முப்பாலின் சுவையுணர்ந்து, சிலம்ப னிந்து

பாவேந்தன் கம்பனவன் அமுதம் உண்டு

பசுமைதவழ்ந் திருக்கின்ற தமிழன் னைக்குப்

பூவேந்தப் புகழேந்திப் பூசை செய்யப்

புனிதத்தைத் தானேந்திக் கோவில் கண்ட

கோவேந்தர் கம்பனடிப் பொடிபாய் வாழும்

கொள்கைநெறிச் செம்மலினை வணங்கு கின்றேன்

திரு.ஜி.கே.சுந்தரனார் (கோவை)

அண்ணாமலைக் கோபுரம்போல்

அருஞ்செல்வம் உயர்ந்திருந்தும்

வண்ணவண்ண மாளிகையில்

வசதியுடன் வாழ்ந்திருந்தும்

எண்ணத்தில் பேசினிலே

எளிமையுடன் திகழுகின்ற

அண்ணலவர் சுந்தரனார்

அகச்சிறப்பை வணங்குகிறேன்.

கம்பனது புகழ்பாடும்

கனிவுடைய படைகளுக்குச்

செம்மனததுச் சுந்தரனார்

சீர்மிகுந்த சடையப்பர்!

சடையப்பன் காவணத்தில்

சந்தத் தமிழெடுத்துப்

படைநடத்த வந்தநான்

படைக்கின்றேன் வணக்கமலர்!

அரு.நாகப்பன்

அனுமன் கணிப்பில்.....சீதை

செயலாளர்க்கு என்னதான்
சினமோஅறியேன், இந்தப்
பயலை அனுமனாய்ப்
பாவரங்கில் வரச்சொன்னார்.

கவியில் உயராத
கடையேனை அரங்கத்தில்
கவியாக வரச்சொன்ன
கனிவதனை என்னென்பேன்

தவியாய்த் தவித்திட்டேன்
தாவிக் குதிக்கின்ற
கவியாக வருதற்குக்
கம்புடலில் வலுவில்லை.

கரியநிறச் செம்மலது
கருணையினால் இன்றைக்கும்
அரியதொரு வாய்ப்பாலே
அஞ்சனையின் சேயாவேன்!

உடலழகு இல்லையென

உள்ளத்தில் நினையாதீர்!

கடலளவும் தோற்குமாறு

கற்றறிந்த மதலைநான்!

யார்யாரோ அழகில்லை

எனஉரைத்தார்; என்னைப்

பேர்எழில் வீரனெனப்

பேசினான் கம்பனவன்.

சப்பையான முகமென்றே

சாற்றுதற்கு முயலாதீர்?

ஒப்பில்லா வடிவுடையன்

உயர்சிவனின் அம்சம்நான்.

நன்றியும் பக்தியும்தான்

நானாகி வந்துள்ளேன்.

அன்றிவேறு எனைப்பற்றி

அனுமானம் செய்யாதீர்!

பிரம்மாவே இறந்தாலும்

பிரியா உயிர்பெற்ற

அரு.நாகப்பன்

சிரஞ்சீவி என்றனது

சிரஞ்சீவ யாருண்டு?

குரங்கென்றே யாருமெனைக்

குறைகூற முயலாதீர்!

தரகுன்றா முறையினிலே

தான்வாழ்ந்த அனுமன்நான்.

பரதனுக்கும் இலக்குவர்க்கும்

பரமனுக்கும் சீதைக்கும்

கரங்கொடுத்து, உயிர்கொடுத்துக்

காத்திட்ட பேறுபெற்றேன்!

சானகியின் உருவத்தைச்

சற்றேனும் பார்த்தறியேன்

ஏனென்னைச் சீதையினைக்

கணிப்பதற்கும் இங்கழைத்தார்?

காகுத்த வள்ளலவர்

கனிவுடைய இதயத்தில்

பாகுத்தேன் பாய்ச்சியதால் .

பாவையைக் கணித்திடலாம்.

பாதத்தை யேனும்தான்

பார்த்துள்ள இலக்குவனோ

வேதத் திருமகளை

கணித்திடலாம் வேண்டுமட்டும்.

மருமகளாய் ஏற்றதனால்

மாதரசி தனைக்காக்கப்

பெரும்போர் தான்நடத்தி

பேராற்றல் காட்டியதால்

திருமகளைச் சடாயுவோ

திகைப்பின்றிக் கணித்திடலாம்

திரிசடையும் முனைந்திட்டால்

தெளிவாகக் கணித்திடலாம்.

போர்ப்பரணி பாடவந்த

பூவையவள், அரக்கர்குலச்

சூர்ப்பணகை சீதையினைச்

சொல்லாலே கணித்திடலாம்.

தசமுகன் இராவணனும்

தகாத செயலாலே

வசமாகச் சிக்கியதால்

வாங்கிய பூசைக்குச்

சீதையினைக் கணித்துச்

சிறப்பாகச் சொல்லிடலாம்

வேதனைதான் என்றனுக்கு

வேறென்ன சொல்லுவது!

சீதையெனும் உருவத்தை

சிறப்பான பெண்ணவளின்

பாதாதி கேசத்தைப்

பார்த்தறியா அனுமன்நான்!

ஏதுசொல்லிக் கணித்திடுவேன்

எனக்கொன்றும் புரியவில்லை

சீதையருள் கிடைத்திட்டால்

சிறப்பாகக் கணித்திடுவேன்

தருமத்தைப் பார்த்ததுண்டு

தளிர்நடைதான் காட்டுகின்ற

உருவத்தைப் பார்த்ததில்லை

உணர்வேனா கணிப்பதற்கு?

தவத்தைப் பார்த்ததுண்டு

தன்னேரில் பெண்ணவளைக்

கவனித்தும் பார்த்ததில்லை

கணிப்பதுதான் எப்படியோ?

புகையுண்ட ஓவியத்தைப்

பூவையெனத் தான்கணிக்கும்

வகையறிய மாட்டாமல்

வாடுகிறேன் சான்றோரே!

கடையேனைத் தானழைத்துக்

காகுத்த வள்ளலவர்

அடையாளம் பலசெல்லி

அனுப்பிவைத்தார் தென்திசைக்கே!

படைபலம்மதான் ஏதுமின்றிப்

பறந்தேநான் சென்றிட்டேன்;

மடைதிறந்த வெள்ளம்போல்

மாநகர்க்குள் புகுந்திட்டேன்.

அந்தப் புரத்தினிலே

அயர்ந்து தூங்கியதோர்

சந்தனச் சிலைபோன்ற

சால்புடைய பெண்ணவளை

றைந்த மனத்துடனே

நான்பார்த்துப் பின்தெளிந்தேன்.

இந்தப்பெண்ணன்றி வேறு

எப்பெண்ணும் கண்டதில்லை!

அரு.நாகப்பன்

அசோகவனம் சென்றேன்
அங்குண்ட காட்சியினை
விசாலமாய்த் தானெடுத்து
விவரிக்கும் வலிமையில்லை!

வசைமொழிகள் பேசுகின்ற
வாடிக்கைக் காரனுக்குக்
கசையடிகள் கொடுக்காமல்
கருத்தடிகள் தான்கொடுத்த

அறிவுக் களஞ்சியமாய்
அணங்கொருத்தி இருந்திட்டாள்.
சொறிவான அறிவுடையாள்!
சிறிதே மனங்கலங்கி

தூக்குக் கயிற்றினிலே
தொங்குதற்கு முனைந்திட்டாள்.
ஊக்கமுடன் நானங்கு
உரைத்திட்டேன் ராமநாமம்!

காலன் வழிச்செல்லக்
கனிமொழியாள் முயலுகையில்
காலின் மதலைநான்
காப்பாற்றிப் பணிந்திட்டேன்!

அண்டர் நாயகனின்

அருட்தூதன் என்பதனைக்
கண்டுகொண்ட பெண்ணவளும்
கலக்கமது நீங்கினாள்.

அவள்தான் சீதையென

ஆருமிங்கு சொல்லாதீர்
தவசீலன் அண்ணலவர்
தனைக்கூட வென்றுவிட்டாள்!

பத்துத் தலையனிடம்

பகர்ந்திட்ட மொழியாலே
இத்தரையில் அன்னவளை
இராமனக்கும் மேலென்பேன்!

உருவத்தைப் பார்க்கவில்லை

உயர்வான பெண்ணவளின்
பருவத்தை அண்ணலவர்
பகர்ந்ததுபோல் பார்க்கவில்லை.

கண்டுவந்தேன் எனச்சொல்லிக்

கலக்கத்தைத் தாராமல்
கொண்டுவந்தேன் எனச்சொல்லிக்
கூடிவரும் மகிழ்வுட்டத்

அரு.நாகப்பன்

திண்தோளின் மீதேறித்
திண்ணையென அமருமாறு
பண்பின் சிகரமாம்
பாவையிடம் நான் சொன்னேன்.

ஆண்பிள்ளை நீயென்றே
அணங்கவளும் கூறியதால்
தான்என்னை உணர்ந்திட்டேன்
தாய்தானே உணர்த்திடுவாள்

துன்பமெனும் கேணியிலே
துவண்டமுத பூங்கொடியை
அன்புக் கயிற்றாலே
அன்னையெனக் கணித்திட்டேன்.

பொன்னை உருக்கித்தான்
போட்டதுபோல் இருந்தவளை
அன்னையெனக் கணித்திட்டேன்
அசோக வனத்தினிலே!

தாக்குப் பிடிக்காமல்
தான்அன்னை கவலையினால்
தாக்குப்போட் டழிவதற்குத்
தொடங்கிய நேரத்தில்

கணையாழி தனைக்கொடுத்தேன்

கலக்கத்தின் மத்தியிலே!

இணையில்லா நிலைமாற்றம்

எடுத்துரைத்தால் புரியாது!

இப்படித்தான் காட்சிகளை

இணையின்றிக் கண்டநான்

ஒப்படியாய்ப் பெற்றதெலாம்

உளப்படிதான் கூறுகிறேன்.

சாதாரண மானிடத்துச்

சதைப்பிடிப்புக் கொண்டிலங்கும்

சீதையென யாரையுமே

சிறிதளவும் கண்டதில்லை

கணையாழி யைஎடுத்து

கடல்தாண்டிப் போனவுடன்

இணையில்லா நடனத்தின்

எழிற்காட்சி தான் கண்டேன்

அற்புதமாய் ஒருபெண்ணின்

அகமென்னும் அரங்கத்தில்

கற்பெனும் பெயர்தொன்று

களிநடம் புரிந்ததய்யா!

நாட்டியத்தைப் பார்த்ததனால்

நானும் மனம்மயங்கிக்

காட்டிலுள்ள இராமனிடம்

கண்டேன் எனச்சொல்லிக்

கற்பிருந்த தென்திசையைக்

கண்பார்க்கக் கைகுவித்துப்

பொற்புடைய வணக்கத்தைப்

பூமியிலே செலுத்தினேன்!

என்பெருந் தெய்வமென்றே

இலங்கையை நோக்கினேன்!

அன்புடைய அண்ணல்கூட

அற்பமென ஆகிவிட்டார்!

காலிகள்தாம் இலங்கையிலே

கடுங்கோபம் கொண்டதனால்

வாலில் நெருப்பிட்டு

வதைத்தார்கள்; அப்பொழுது

ஊரெல்லாம் தீப்பிடித்தே

ஓய்ந்தபின்னர் ஓடிவந்து

பாருங்கள்தீ, அணைத்தோமெனப்

பகருவார் போலன்றிச்

சொல்லாலே என்வாலின்

சுடுநெருப்பை அணைத்தவளை
வெல்லஓர் ஆளில்லை
விரைவாய் அறிந்திட்டேன்;

உரிமைமிகு மனைவியென

உயர்அண்ணல் பார்த்திட்டார்
குரிசிலவன் சனகனோ
குழந்தையெனப் பெற்றிட்டான்

திருமகளாம் சீதையினைத்

தீதறியாத் தயரதனோ
மருமகளாய் ஏற்றிட்டார்;
மதிப்பில்லை இதிலெல்லாம்!

அண்ணல் இராகவனார்

அடியேனின் தெய்வம்தான்!
என்பெரும் தெய்வமென
எவரைக் கணித்திட்டேன்?

நாட்டியத்தைக் கண்டநான்

கற்பென்னும் நங்கையோ
பூட்டியுள்ள அணியாகப்
பூவையினைக் கணித்திட்டேன்;

அரு.நாகப்பன்

தவமென்னும் உடையதுவோ
 தானென்னை உடுத்துமெனத்
 தவமிருந்து சீதையிடம்
 தனிவணக்கம் செலுத்தியதைக்

கணித்தே அவர்தான்
 கடவுளுக்கும் மேலென்று
 கணித்திட்டேன்; பணிந்திட்டேன்
 காலதனில் வீழ்ந்திட்டேன்

கணிப்பெல்லாம் என்னிடத்தில்
 கச்சிதமாய் இருந்ததனால்
 அணியாக என்றனுக்கே
 அண்ணல்தனை ஈந்ததனால்

போர்உதவிய திண்தோளால்
 பொருந்துறவே புல்லுதற்கும்
 ஆவர்வமுடன் ஆணையிட்டார்!
 அதுஒன்றே போதுமன்றோ?

தேர்வினிலே நான்பெற்ற
 தேடரிய மதிப்பெண்போல்
 பார்முழுதும் யார்பெற்றார்?
 பணியாலே நான்பெற்றேன்.

இராகவனின் பாதாதி கேசம்....

மரவுரி

(நாமக்கல் கம்பன் திருநாள் கவியரங்கில்
திரு.கம்பன் அடிப்பொடி அவர்கள்
தலைமையில் அரங்கேற்றிய கவிதை)

அரு.நாகப்பன்

இராகவனின் பாதாதி கேசம்.... மரவுரி

இதயதெய்வ வணக்கம்.

விடுதலைக்குப் போர்முரசம் கொட்டும் நாளில்

விடு - தலையை எனவிலக்கிச் சென்றி டாமல்

கெடுதலையே என்றாலும் அன்னி யர்கள்

கெடு, தலையே செய்தாலும் சட்டம் போட்டுக்

கொடுதலையை என்றாலும் அஞ்சி டாமல்

கொள்கையதன் வெற்றிக்காய்ப் பாடு பட்டு

விடுதலைத்தேர் வடம்பிடிக்க ஐயா கொண்ட

வெற்றிமனப் பான்மையினை வணங்கு கின்றேன்;

அவைத்தலைவர் வணக்கம்.

பாவரங்கத் தலைவரவர்

பார்த்தசா ரதியாம்நம்

காவலர்க்குத் தருகின்றேன்

கைகூப்பு! வியக்காதீர்!

பாண்டவர்க்குத் தேரோட்டப்

பார்த்தனவன் வந்ததுபோல்

மாண்புமிகு கம்பனுக்கு

மணிவிழாத் தேரோட்டப்

பூண்டுவந்த பணியாலே

புனிதபார்த்த சாரதியே!

ஆண்டவனாய் அவரைத்தான்

அகத்தாலே ஏற்றுள்ளேன்!

எண்ணத்தில் கீதையின்

இலக்கணத்தைக் கொண்டவர்தான்

வண்ணத்தில் கருநீலம்

வாரிக் குளித்துள்ளார்

அண்ணலினைக் கண்ணனாக

அவையினிலே கூறுவதில்

என்ன தவறிருக்கும்?

என்தலை என்றுமவர்

பொன்னடியில் தானிருக்கும்!

பூவரங்கில் வணங்குகிறேன்

கன்னல் மனம்படைத்த

கணேசர் தாள்போற்றி!

அருநாகப்பன்

மரவுரி பேசுகிறேன்

பட்டை நான்; கம்பனுக்குள்
பட்டைத்தோற் கடிக்கவே
வட்டமிட்ட சிப்பாய்நான்;
வடிவழகில் இடம்பெற்றேன்;

பட்டை விரும்புவோர்கள்
பாரெல்லாம் பெருகுகையில்
சட்டையிலாத் தியாகிமுன்னர்
சந்திக்க வேண்டுமெனக்

கட்டித் தமிழெடுத்துக்
களிப்புடனே வந்திருக்கும்
பட்டைநான்; என்துணியைப்
பாவரங்கில் பார்த்திடுக!

உரிவதற்கோ, உடுத்துதற்கோ
உடையின்றித் தவிப்பவர்கள்
பெருகிவரும் காலத்தில்
பேசுகிறேன் மரஉரிநான்!

பட்டைஎனும் சோலையாய்ப்
பாவைமரத் தாளிடம்

ஒட்டிக் கிடந்தஎனை

உருவிவந்தார் மானிடர்கள்

நெட்டை மரங்களெலாம்

நிலையாகச் சுற்றியுள்ள

பட்டாடை, எனைமரப்

பாஞ்சாலி உடலிருந்து

மானிடத் துச்சாதனர்கள்

துகிலுரிந்தார் மகிழ்ச்சியுடன்;

தேனெடுக்க ஈக்களுக்குத்

தீங்கிழைக்கும் இனம்தானே!

ஆனாலும் வருந்தவில்லை

அயோத்தி இராகவனார்

கானாளும் காலமெலாம்

களையாமல் இருந்ததனால்!

ஆதியிலே மனித இனம்

ஆடையின்றிக் கிடக்கையிலே

சோதிவடி வானஎனைச்

சுற்றத் தொடங்கியதால்

பட்டாடை இனத்திற்கும்

பாட்டியென வந்தவள் நான்;

கட்டித் தமிழ்போலக்

காலமெலாம் இளமைதான்!

கடையேன் பிறப்பெடுத்துக்

காருத்த வள்ளலிடம்

அடைந்திட்ட காட்சியதோ .

அவலத்தின் உச்சியென்பேன்;

தீதறியாக் கைகேசி

எனக்காசி மிகக்காட்டித்

தாதியரின் கரங்களிலே

தவழவிட்டாள் ஆதியிலே!

தாதியரின் கரங்களிலே

தவழ்ந்திட்ட நானேதான்

வேத முதல்வனுக்கு

வேட்டியென ஆகிவிட்டேன்

பாதாதி கேசத்துப்

பாட்டுகளில் இடம்பிடித்தேன்;

போதாது என்பதனால்

பொன்னதனைத் தோற்கடித்தேன்.

அழைப்பிதழில்

மாவுரியாய் அச்சிட்டு

மாபிழையைச் செய்ததாய்

பாவரங்கம் கேட்பவர்கள்

பகர்ந்திடலாம், பிழைஅச்சா?

சாதனைகள் பலபுரிந்து

சந்தத்தில் நிலைத்திருக்க

மாதவனின் உடலணைந்தேன்

மரவுரிநான் மாவுரிதான்!

மரத்தைச் சுற்றியநான்

மாலவனைச் சுற்றியதால்

தரத்தில் உயர்ந்திட்டேன்;

தாளில்மா உரியேதான்!

நாராகிக் கிடந்தநான்

நம்பியினைச் சேர்ந்ததனால்

தேராகி வலம்வந்தேன்

தெய்வத்தின் நிலைபெற்றேன்!

என்னைப்

பட்டுஜட்டின் விலையேற்றப்

பாதங்கள் தொடுவதில்லை;

கட்டிச் சவுக்காரம்

கருநீலப் பொடியெல்லாம்

கொட்டித் துவைக்கின்ற

கொடுத்துன்பம் தருவதில்லை;

பட்டுக்கும் மேலாகப்

பயனளிக்கும் உரிநானே!

அதனால்தான்

காடுரை வாழ்க்கையிலே

காருத்த வள்ளலுக்கும்

ஆடையென ஆனேனோ?

ஆடைகளின் தலைவிநான்!

பட்டாடை அணிந்திருந்தால்

பகட்டாய்த் தெரியுமெனச்

செட்டாக வாழும்முறை

சீராமன் அறிதற்காய்க்

கட்டாயக் கல்யாணம்

கைகேயி ஆசியினால்

கொட்டுமேள மில்லாமல்

கொண்டேனோ நானும்தான்!

கரியநிறச் செம்மலினைக்

காதலித்து மணமுடித்த

மறுதாரக் காரிகைநான்

மரஉரியாள்! இராகவனார்

என்னை அடைந்தவுன்

ஏனழுதார் இவ்வுலகோர்?

பொன்னை அணிந்தமகன்

புதுப்பெண்ணை அணிந்ததனால்

சிந்தையிலும் இருமாதைச்

சீந்தாத இராமபிரான்

என்னைத்தான் மாற்றியின்று

இடுப்பினிலே சுற்றியதால்

நொந்தே அழுதனரோ?

நோயாகிப் படுத்தனரோ?

வெந்தே குலைந்தனரோ?

வெம்பி விழுந்தனரோ?

படரஒரு கொம்பின்றிப்

பழசாகிப் போனஎனைத்

திடமாக இராமனெனும்

தேரில் படரவிட்ட

அரு.நாகப்பன்

பாரியினைத் தொழுகின்றேன்!

பாவைகை கேசியினைக்

காறி உமிழ்பவரே

கருணையினைப் பார்த்தீரா?

சீந்துவார் இல்லாமல்

சிறைப்பட்டுக் கிடந்தநான்

சாந்தகுண மூர்த்தியினைச்

சார்ந்துவர வைத்தார்யார்?

வம்பெதற்குச் சான்றோரே!

வாடிக் கிடந்தஎனைக்

கம்பனுக்குள் சிறப்பாகக்

கடைத்திறப்புச் செய்தவனை

நம்பித் தொழுவதிலே

நட்டமென்ன சொல்லிடுக!

செம்மலினை வணங்குவோர்

சேர்த்தெனையும் வணங்கினார்!

என்னைஏன் அணிந்திட்டார்

இணையில்லா வள்ளலவர்?

பொன்போன்ற மேனியிலே?

பொன்னோடை இருந்திட்டால் (பிறர்)

கண்ணைப் பறிக்குமெனக்

காகுத்தன் உணர்ந்தேதான்

என்னை அணிந்தாரோ?

இல்லை ஐயா! இல்லை!

மெல்லியபொன் ஆடைஅவர்

மேனிப் பொலிவதனை

வெல்லுதற்குத் திறமின்றி

வெட்கித் தலைகுனிந்தே

என்னிடத்தில் ஒப்படைத்தே

ஏகியதோ? தெரியவில்லை;

பொன்னிடத்தில் ஆசையிலாப்

புனிதத்தை உணர்த்தினேன்!

வள்ளல் இராகவனின்

வடிவழகைக் கூட்டியதாய்

எள்ளிநகை யாடிவந்த

எழிற்பட்டுச் செருக்குக்குக்

கொள்ளிவைக்க வேண்டுமெனக்

கொண்டுவந்த உடைத் 'தீ' நான்!

புள்ளியுடன் வந்தாலும் - பெரும்

புள்ளியெனப் புகழ்பெற்றேன்!

அரு.நாகப்பன்

தவம்செய்த தவமாம்

தையலையே பிரிந்திட்ட

தவசீலன் நொடிப்பொழுதும் என்னைத்

தனியாகப் பிரிந்ததில்லை;

சீதையினைப் பிரிந்தான்; இந்தச்

சீரினைப் பிரிந்த தில்லை;

காதலைப் பதினான் காண்டு

களிப்புடன் வைத்தி ருந்தேன்.

மோதலுக் கிடமே யின்றி

முனிவனாய் நடக்க வைத்தேன்.

ஆதலால் என்னைப் போல

அருந்தவம் செய்தார் யாரோ?

மாதிரை மறக்க வைத்து

மகரிஷி ஆக்க வில்லை;

மாதுடன் செல்லும் போதே

மாமுனி வாழ்வைக் காட்டிக்

காதலும் நீங்கி டாமல்

கன்னியைத் தொட்டி டாமல்

சாதனை செய்தேன்; அந்தச்

சரித்திரம் எனக்குத் தானே!

பொற்கலைதான் தவமின்றிப்
 போயொதுங்கிக் கொண்டதனால்
 வற்கலைநான் இராகவனின்
 வடிவழகில் இடம்பிடித்தேன்;

ஒப்பரிய தியாகத்தின்
 உச்சித் திலகமெனத்
 தப்பறியா இராகவனார்
 தானென்னை இணைத்திட்டார்;

காந்தியடி கண்டுதந்த
 கதராடை போன்றேதான்
 ஏந்தலவர் தியாகத்தால்
 எனைக்கண்டு கொண்டாரோ?

பள்ளியிலே இருக்கின்ற
 பாலகர்கள் போட்டிருக்கும்
 உள்ளமுயர் சீருடைபோல்
 உவப்புடனே எனைக்கொண்டான்;

அரக்கர்கள் தாம்செய்த
 அக்கிரமம் தனைஒழித்தே
 அரியபணி ஆற்றுதற்காய்
 அங்குரார்ப் பணமாகக்

அரு.நாகப்பன்

கரியநிற இராமபிரான்

கபிலநிறம் வாய்த்தஎனைத்

திருவறையில் அணிந்தேதான்

தீமைகளை ஒழித்திட்டான்!

தருமையும், கபிலமும்

கட்டித் தழுவுகின்ற

அருமையான காட்சிகளை

அளப்பதற்கு யாருள்ளார்?

தோள் அழகைப் பார்த்திருப்பீர்,

தூயதிரு வடியான

தாள்அழகைப் பார்த்திருப்பீர்,

தன்னேரில் லாதமுழங்

கால்அழகைப் பார்ப்பதற்குக்

கடையேனே துணைசெய்தேன், அப்போது

ஆள்அழகைப் பார்த்தே

அயர்ந்திட்டான் கம்பனுமே!

பட்டாடை கட்டிப்

பகட்டாக வந்தவனைக்

கட்டித் தமிழெடுத்துக்

கம்பனவன் வருணித்துக்

கொட்டும் அருவியானான்
 குற்றாலம் தோற்றதையா!
 வட்ட விழியழகன்
 வடிவழகை வியந்தேதான்

 வார்த்தைகளின் முதலாளி
 வரிஎழுத முடியாமல்
 தோற்றுப் போனதெலாம்
 தூயவள்நான் சேர்ந்ததனால்!

 மெய்யெழுதி வென்றமகன் (இராமனின்)
 மெய்யதனைப் பார்த்தவுடன்
 ஐயோஇவன் வடிவென்பதோர்
 அழியாஅழகு குடையானெனக்

 கையை அசைக்காமல்
 கவிமுடிக்க முடியாமல்
 மையலால் விழுந்ததெலாம்
 மரவுரியாள் என்னால்தான்!

 கம்பனவன்
 எழுதிடத்தான் தேறலையா?
 எழுத்தாணி கூரிலையா?
 தொழுதிடத்தான் கையெடுத்தான்
 தொடர்ந்தெழுத மறந்திட்டான்;

அரு.நாகப்பன்

கம்பனே எழுதுகையில்
கலங்கிய தலைப்பதனைத்
தம்பிநான் தொடருதற்குத்
தனிவலிமை இல்லைஐயா!

ஆதலினால் பெரியோரே*
மரவுரியின் பெருமைகளை
காதலினால் உரைத்துள்ளேன்!
காகுத்தன் அழகுக்கு

அரசுஉடை தந்திட்ட
அழகுச் சிறப்பைவிடத்
தரமாக இருந்ததெல்லாம்
தமிழாகி வந்திருக்கும்

மரஉரிதான் என்ப்தனை
மறவாதீர்* உள்ளத்தை
தரமாக்கும் துவராடை
தந்தவும் மரஉரிதான்*

பேசாதன பேசினால்.....

கணையாழி

(திருப்பத்தூர் (வ.ஆ.) கம்பன் திருநாள்
கவியரங்கில் 'திரைக்கவித் தென்றல்' 'கலைமாமணி'
கவிஞர் வரலி அவர்கள் தலைமையில் அரங்கேற்றிய
கவிதை)

அரு.நாகப்பன்

பேசாதன பேசினால்..... கணையாழி

இதயதெய்வ வணக்கம்

துள்ளிவரும் காளையென இளமை கொஞ்சத்

தூயமண வாழ்வுகண்ட காலம் கூட

எள்ளளவும் தன்வாழ்வை நினைத்தி டாமல்

இந்தியத்து விடுதலைக்கே பாடு பட்டார்;

கள்ளமின்றிப் பேசுவதும், எவரிட த்தும்

கண்ணியமாய்ப் பழகுவதும், கற்ற தெல்லாம்

வெள்ளம்போல் பிறருக்குக் கொடுப்ப தற்கும்

விரும்புகிற அருஞ்சிறப்பும் ஐயா கொண்டார்;

சட்டையின்றி வாழ்கின்ற தியாகச் செம்மல்

சந்தநடைக் கம்பனது நூலா டைக்குள்

அட்டியின்றிப் புகுந்திட்டார்! அதனா லேதான்

அச்சமின்றி அறநெறிகள் இக்கா லத்தும்

பட்டிதொட்டி எல்லாமும் பரப்பு கின்றார்;

பண்புமனம் தொட்டிமுக்கும் நெறியை எல்லாம்

சட்டைசெய்து வாழ்கின்றார்; சீல மென்னும்

சரித்திரத்தை ஆள்கின்றார்; வணங்கு கின்றேன்.

அவைவத்தலைவர் வணக்கம்.

தித்திக்கக் கவிபடைக்கும்

திரைக்கவித் தென்றலே!

எத்திக்கும் புகழ்மணக்கும்

ஏற்றமிகு பாவலரே!

அற்புதமாய்க் கவிபடைக்கும்

ஆற்றலினால் என்றென்றும்

கற்பனைக்கே விளக்கானீர்! (நானோ)

கற்பனைக்கே விலக்காகித்

தூரத்தில் நிற்கின்றேன்.

தூயமனப் பான்மையினால்

யாருடைய கவியினையும்

ஆர்வமுடன் பாராட்டும்

உள்ளத்தால் உயர்ந்தவரே!

உண்மையன்புக் காவலரே!

வெள்ளம்போல் கவிகொட்டும்

வீரமிகு பாவலரே!

“தண்ணி கருத்திருச்சு

தவளைச்சத்தம் கேட்டிருச்சு”

என்னுமொரு பாட்டாலே

எப்புகழைப் பெற்றாலும்

கண்ணிகளும் வெண்பாவும்

கலிப்பாவும் உங்களுக்குத்

தண்ணிபட்ட பாடய்யா!

தனிப்பேதும் இல்லாமல்

கருத்து மழைபொழியும்

காவியமே! நும்தலையில்

கருத்த முடியேதும்

நரைக்கலியே காரணம்என்?

வளக்கவிதா அரவணைப்பில்

வாழ்கின்ற காரணத்தால்

இளமைஊஞ்ச லாடுவதால்

இனிக்கும் இளமையதோ?

செம்மைமிகு திறத்தாலே

செழுங்கவிதை உரத்தாலே

‘அம்மா’வை நூலாக்கி

அழகொளிரத் தந்தபேரே!

திரைப்படப் பாடலுடன்

தென்தமிழின் காவியத்து

வரைப்படமும் அறிந்திட்ட

வாலியெனும் அண்ணனே!

சிரித்துவரும் பூமுகமே!

சிந்தனைத் தேன் பாமலரே

விரித்திடுவேன் வணக்கமலர்!

விரும்பிஅதைச் சூடிடுக!

சீரங்கத்தில் பூத்ததனால்

சிலேடைகளே அரவணையாய்ப்

பாஅரங்கத்தில் தேன்சொரியப்

படைக்கின்றீர்! வணங்குகிறேன்!

கணையாழி

தேர்தல் முடிந்து

திசைமாறிப் போகுமுன்னே

யார்யாரோ ஏசியதை

ஆவலுடன் கேட்டவரே!

தீங்கறியா மல்வாழ்ந்து

திருப்பத்தூர் நகரினிலே

அரு.நாகப்பன்

நாங்களும் பேசுகிறோம்

நல்லவையீர் கேட்டிடுக!

இணையில்லாத் தொண்டாலே

இராமனுக்குத் துணைநின்ற

கணையாழி பேசுகிறேன்

கவிஎடுத்து வீசுகிறேன்!

பிள்ளையிலா இராமனது

பேராற்றல் கரத்தினிலே

துள்ளிவிளை யாடிநின்ற

தூயமுதற் பிள்ளைநான்!

கொழுத்திருக்கும் பிள்ளைநான்;

கோதண்டம் சிலநேரம்

அழுத்தித்துன் புறுத்திடினும்

அமுகாமல் சிரித்திருப்பேன்!

எனது

வட்ட வடிவழகம்

வாட்டமிலாப் பேரழகம்

சிட்டு முகத்தழகம்

செவ்வந்திப் பூவழகம்

பத்மநாப முதலியார்

பாங்காக முகத்தினிலே

வைத்திருக்கும் நாமத்தின்

வடிவத்தில் அமைந்திருக்கும்

அம்புக்குறி யுள்ளதொரு

அழகான பொட்டழகாய்க்

கம்பன் கவியழகில்

கச்சிதமாய் நானிருப்பேன்;

காகுத்தன் கட்டிவைத்த

கைவிரலாம் தொட்டிலிலே.

வாகாகப் படுத்திருந்து

வளையமிட்டுத் திரிந்த நான்

முதலும் முடிவுமிலா

முக்கண்ணன் போலேதான்

இதமாக வளைந்திருந்தேன்

இவ்வுலகம் என்வடிவே!

ஒளிவீசும் இரத்தினங்கள்

உயர்வான என்கண்கள்!

விழிபேசும் இருவர்க்குள்

விளைகின்ற இணைப்பிற்குக்

அரு.நாகப்பன்

களிப்புடனே தூதுசெல்லும்

காரியத்தில் கெட்டிநான்;

விழிப்புடனே செயலாற்றி

வெற்றிபெற்ற சுட்டிநான்!

மாதிரத்தைக் கொண்டவரும்

மணமேடை ஏறிவிட்டால்

மோதிரத்தை அணிந்தே

முகமோதல் நடத்துகிறார்;

ஆமாம்!

பிரிந்தவர் கூடுதற்குப்

பெரிதும் உதவிடுவேன்

கரியநிறச் செம்மலவர்

காதலுக்குப் பரிசுநான்!

கருங்கடல் பள்ளிநீங்கிக்

காகுத்தன் ஆனபோதும்

திருமகளைக் கூடுதற்குத்

திரிந்தலைந்த ஆழிநான்!

காமதகனம் செய்து

கடனாற்றத் துணைநிற்கும்

இராமநாமம் பொறித்த

எழிற்காவல் காரன்நான்!

விஸ்வகர்மா திறத்தினையும்

வெல்லுகின்ற சித்திரம்நான்!

அஸ்திரம் தான்நானும்

ஆர்என்னை ஒத்திருப்பார்;

புதியவார்ப் பாகத்தான்

புறப்பட்டேன்! இலங்கைக்கு!

அதிசயப் படவேண்டாம்;

அசோக வனத்தினிலே

புகையுண்ட ஓவியத்தில்

புன்னகை மலருதற்கு

வகைசெய்து கட்டிவைத்த

வடிவழகுத் தோரணம்நான்

சுந்தர காண்டத்தில்

சுற்றித் திரிந்திட்ட

மந்திர வளையம்நான்

மாதாவின் உயிர்காத்தேன்!

அஞ்சன வண்ணத்தான்

அழகுபூ தேவியவள்

நெஞ்சமெனும் பஞ்சணையில்

நித்திரை கொண்டவன்நான்;

அரு.நாகப்பன்

எமனுக்கு முன்னாலே

எருமையினைப் பின்தள்ளி

நமதருமை அன்னையவள்

நலங்காக்க முயன்றதனால்

கலங்கிய சானகிக்குக்

களிப்புக்கரை காட்டியதால்

கலங்கரை விளக்கும்நான்;

கணையாழி என்பெயரே!

மானழகில் மயங்கிவிட்ட

மாதாவைத் தசமுகனும்

கானகத்தை விட்டுக்

கடத்திச் சென்றதனால்

தந்தையவர் மனங்கலங்கித்

தாயவளைத் தேடுதற்கு

எந்தனைத்தான் அனுப்பிவைத்தார்

இணையில்லா அனுமனுடன்;

மாண்புடைய அனுமனின்

—மணிக்கரத்தின் மீதமர்ந்தேன்

காண்பரிய காட்சியெலாம்

கண்டு களித்திட்டேன்;

தாக்குப் பிடிக்காமல்

தான் அன்னை சீதையவள்

தாக்குப்போட் டழிவதற்கு

தொடங்கிய நேரத்தில்

சிவலோக பதவிக்குச்

சீக்கிரமே முயன்றவளாம்

தவத்தின் உயிரதனை

தங்கவைத்த மருந்தும்நான்;

கரத்தில் எனைவாங்கிக்

கண்களிலே ஒற்றிப்

பொறிபதறக்கும் மூச்சுவிட்டாள்

பொசுங்கி உருகிவிட்டேன்!

கரியநிறச் செம்மலவர்

கரம்பற்று வாரென்று

சிரித்துக் குளிர்மூச்சைச்

சிந்தினாள் உறுதிபெற்றேன்!

கணத்திற்குள் இருவேறு

காட்சிகளைத் தந்திட்ட

குணவதியின் செயல்முன்னே

போட்டிபோட யாருண்டு?

ஆமாம்!

வெம்பி அழுதமகள்

வேதனைசேர் கண்ணீரால்

கும்பாபி ஷேகத்தைக்

குதூகலமாய் நடத்தினாள்;

ஆயிரம் கலச மாட்டி

அடியேனைப் புனித மாக்கித்

தாயினும் இனிய தாகத்

தானேற்றுக் கொண்ட தெல்லாம்

பாயிரம் பாட வேண்டும்!

பரமனுக் கிணையாய் ஆனேன்!

ஆயினும் ஒன்று ரைப்பேன்;

அதுஎன்றன் பெருமை யாகும்;

என்னுருவம் கண்டதுமே

எப்படியோ மாறிவிட்டாள்

சொன்னால் புரியாது

சோகத்தின் நிலைமாற்றம்;

மூன்றுநாள் பட்டினிக்கு

முப்பழமும் சோறதுவும்

தான்கிடைத்த தைப்போலத்

தாவிக் குதித்திட்டாள்

சுவர்இல்லாச் சித்திரம்தான்
 சுவரதனைப் பெற்றதுபோல்
 பவர் இல்லாப் பத்திரம்தான்
 பவரதனைப் பெற்றதுபோல்

கொடுத்துவைத்த கடனெல்லாம்
 கூட்டுவண்டி யோடுசேர்த்துக்
 கிடைத்ததுபோல் அன்னை
 கிளர்ந்முந்தாள் மகிழ்ச்சியுடன்

பறிபோன அரசாங்கப்
 பதவியெலாம் சிதையாமல்
 குறிவைத்துப் பெற்றதுபோல்
 குணவதியும் மகிழ்ந்திட்டாள்!

தேர்வெழுதும் மாணவர்க்குத்
 தெரியாத விடையெல்லாம்
 பார்வையிலே பட்டதுபோல்
 பாவையவள் மகிழ்ந்திட்டாள்;

‘பிட்’ அடித்துத் தேர்வெழுதிப்
 பிடிபடாமல் வந்திட்ட
 கட்டிளங் காளைபோல்
 களிப்பெல்லாம் கொண்டிட்டாள்.

அரைடிக்கெட் சிறுவர்கட்கு
ஆரம்ப நாளினிலே
தரைடிக்கெட் கிடைத்ததுபோல்
தாவிக் குதித்திட்டாள்!

கட்சிவிட்டுக் கட்சிமாறும்
கலிகால அரசியலின்
பட்சிகளும் தோற்குமாறு
பட்படென நிலைமாற்றம்

நரபலியால் செத்தபிள்ளை
நல்லபடி உயிர்பெற்று
வரத்தாலே வந்ததுபோல்
வனிதையவள் மகிழ்ந்திட்டாள்

குருடனவன் கண்ணிரண்டும்
கூடிவரப் பெற்றதுபோல்
வருணனவன் கோடையிலே
வளமாகப் பெய்ததுபோல்

மலடி குழந்தைகளை
மளமளெனப் பெற்றதுபோல்
பலபடியாய் மகிழ்ச்சிப்
படிவாசல் கடந்திட்டாள்;

தரக்குணத்தோன் கரங்களிலே

தவழ்ந்திட்ட கணையாழி

அரக்கர்களின் ஊர்வந்தால்

அவலந்தான்; தூய்மையது

குறையுமெனத் தான்கருதிக்

குளிப்பாட்டி வைத்திட்டாள்.

நிறைமனத்துப் பிராட்டியினால்

நிலையான பேறுபெற்றேன்!

பாலிருக்கும் தனங்களிலே

பாலகனாய் என்னைத்தான்

மேலிருக்க வைத்து

மிகமகிழ்வை அடைந்திட்டாள்;

நெஞ்சிலே சேர்த்து வைத்து

நெடுநேரம் பிள்ளை போலக்

கொஞ்சியே மகிழ்ந்த தெல்லாம்

கூறிட வார்த்தை யில்லை

காகுத்த வள்ளலையே

கண்டதுபோல் மகிழ்வாலே

பாகுத்தேன் மொழிகூறிப்

பாராட்டுத் தெரிவித்தாள்;

அரு.நாகப்பன்

போகும் உயிரதனைப்

பொசுங்காமல் காத்துவைத்த

வேகத்தான் என்னுடைய

வெற்றிஅவள் உயிர்தானே!

செத்த பிணம்போலச்

செயலற்றுக் கிடந்தவளை

முத்தநகை யாளாக்க

முயற்சித்த வீரன்நான்;

கணைகளைப் பலவாய்க் கொண்ட

காருத்த வள்ள லுக்குக்

கணைகளில் ஒன்றாய் ஆவேன்

கணைஆழி பாணம் தானே!

சென்றிடும் பாண மெல்லாம்

எதிரிகள் படையி ருந்து

ஒன்றினைப் பெற்றுக் கொள்ளும்

உயர்வலி கொண்ட தாகும்;

நானும்தான் சென்றேன், சீதை

நங்கையை நாடி, ஆனால்

ஏனொன்றும் வாங்க வில்லை

எனஎன்னைக் கேட்கத்தோன்றும்!

கௌதீர் அதனைப் போல!

கேடில்லாப் பாணம் நானும்

சூளாமணி வாங்கி வந்த

சூழ்ச்சியை அறியீ ராமோ?

கம்பனின் காவி யத்தில்

கடனாற்றும் பொருட்க ளுள்ளே

நம்புனித அன்னை யாளின்

நலங்காத்த தொண்டன் நானே!

மூர்த்தி சிறிதென்றே

முகம்சுளிக்க நினையாதீர்! - என்

கீர்த்தி பெரிதாகும்

கேளுங்கள் கம்பனிடம்

மலேசிய அமைச்சர் டத்தோ சாமிவேல்,
மலேசியாவில் அரு. நாகப்பனின் நூலை அறிமுகம் செய்கிறார்.

அரு.நாகப்பன்

இவர்கள் பேசுகிறார்கள்..... வாலி

(கோபிச்செட்டிப்பாளையம் கம்பன் திருநாள் கவியரங்கில்
திரு.கம்பன் அடிப்பொடி அவர்கள் தலைமையில்
அரங்கேற்றிய கவிதை)

இவர்கள் பேசுகிறார்கள்..... வாலி

இதயதெய்வ வணக்கம்.

ஒழுக்கம்தான் தன்னுடைய மூச்சுக் காற்றாய்

உயர்தொண்டில் கலந்ததனால் அடுத்ததோர் கொண்ட
அழுக்காறில் கரையாமல், உலக மெங்கும்
அளவின்றிக் கம்பனுக்குக் கிளைகள் கண்டார்;

பழுத்தபழ மாகத்தான் அறிவில் ஓங்கிப்

பயன்கொடுக்கும் கம்பனடிப் பொடியார் வாழ்வை
எழுத்தினிலே வடிப்பதற்கு வலிமை இல்லை
என்பதனால் அவர்தாளைத் தலையில் கொண்டேன்;

உள்ளத்தில் ஒன்றாக, அடுத்த வர்க்காய்

உரைக்கின்ற தொன்றாயும், பசப்பு கின்ற
கள்ளமெலாம் எள்ளவும் அறிந்தி டாத
கனிவிதயத்தால் என்றும் குழந்தை ஆவார்;

தெள்ளியநல் நீரோடை போன்றி ருக்கும்,

தெய்விகத்தின் தன்மையெலாம் நிறைந்தி ருக்கும்
பள்ளியவர்! அவர்வாழ்வில் இந்த நாட்டார்
படிப்பதற்குப் பாடங்கள் நிறைய உண்டு;

“கம்பன் செஞ்சொற் கொண்டல்”

அரு.நாகப்பன்

க.கு.கோதண்டராமன்

வெண்கலக் குரலெடுத்து

வீரத்தால் களம்அமைத்துப்

பண்கலந்த இசைபோலப்

பசுந்தமிழைத் தரும்நல்லார்;

உள்ளத்தில் இளமையுடன்

உலவுகின்ற காரணத்தால்

வெள்ளம்போல் கருத்துரைகள்

வேகமாய்த் தருகின்றார்;

புன்னகையை இவர்வழங்கப்

பூந்தோட்டம் தோற்றுவிடும்!

கன்னலெலாம் இவர்பேச்சுக்

கருத்துக்குள் கரைந்துவிடும்;

மென்மையினைப் பஞ்சுக்கும்

மேலாகக் கொண்டுள்ளார்

அன்பினையோ காலமெலாம்

அன்புக்கும் போதிப்பார்;

தொகைச்சுமைகள் பற்றியெலாம்

துளியளவும் நினையாமல்

வகைச்சுவைகள் பலவற்றை

வரும்விருந்துக் குப்படைப்பார்

கம்பனடிப் பொடியாரின்

கனிவான இதயத்தில்

செம்மையாய்க் குடிபுகுந்த

சீரான க.கு.கோ

கம்பனவன் சொல்லமுதக்

கடலுக்குள் மூழ்கியதால்

தம்மையே அவன்புகழ்க்குத்

தந்திட்ட தொண்டரவர்

நகைச்சுவைகள் இவருளத்தில்

நாடிவரும் அலங்காரம்

பகைச்சுவைகள் அறியாத

பண்பாட்டை வணங்குகிறேன்.

அருநாகப்பன்

வாலி

(கம்ப இராமாயணப் பாத்திரம் வாலி
பேசுவதாக எழுதிய கவிதை)

வாலிநான்! என்னிடத்தில்

வாலதனைத் தேடாதீர்!

மிளகில்லா விட்டாலும்

மிளகு ரசமென்றும்,

அழகில்லா விட்டாலும்

அணங்கை அழகியென்றும்

பழகிவிட்ட நீங்களெலாம்

பாவிஎனை மட்டும்

வாலிஎன ஏற்பதற்கு

வம்போதும் செய்வீரா?

வேலியினைப் போடமல்

விரும்பிக் கனிகேட்பீர்!

வாலிநான்! முற்பிறப்பில்

வான்மீகியும் படைத்துத்தன்

நூலிடையில் வைத்திட்டான்;

நூற்றாண்டு பலகடந்து

கம்பனது கருவறைக்குள்

களிப்புடனே புருந்திட்டேன்.

செம்மை மிகப்பெற்றுச்

சிரித்துவிளை யாடுகின்றேன்

இந்திரன் மகனாகி

இந்நிலத்தில் வந்தாலும் - கம்பனது

சந்தத்தில் குளித்ததனால்

சந்தனமாய் மணக்கின்றேன்

வாலிநான் என்றாலும்

வாழ்வோட்ட வேண்டுமெனக்

கூலியாக மாறாத

கொள்கை வீரன்நான்;

வேதத் திருமகனை

விளையாட்டுப் பொருளாக்கி

வாதத்திற் குள்வைக்க

வாலுடனே வந்தவன்நான்;

திருநீறு பூசுகின்ற

தீதில்லாப் பக்தனுக்கு

நாமக்கா ரன்வந்து

நல்லரசு கொடுப்பதற்காய்

அரு.நாகப்பன்

கம்பனவன் என்னையும்தான்

காவியத்தில் இணைத்தானோ?

சைவனைத் தேடிவந்து

வைணவன் வீட்டரசு

வழங்குகின்ற காட்சிக்காய்

வாலியெனைப் படைத்தானோ?

தா, வரங்கள் என்றே

தமிழ்ச்சொற்கள் அத்தனையும்

பாவரசன் கம்பனுக்குள்

பணிசெய்யக் காத்திருக்க

தாவரநூல் உணர்ந்திட்ட

தண்டமிழ்நூல் நாயகனோ

தாவுகிற என்னையும்தான்

தவழவைத்த காரணத்தால்

பூவரசம் பூவாகிப்

பூத்துக் குலுங்குகிறேன்.

வையம் இகழ்ந்துரைக்க

வள்ளல் இராகவனும்

கையொப்ப மிட்டுக்

கணைதொடுக்க வைத்திட்டேன்;

அழியாத கோலமாம்

அண்ணல் இராகவனைப்

பழியாலும் உலகத்தார்!

பாராட்ட வைத்திட்டேன்;

குங்கமம் வேண்டுமெனக்

குளிர்கம்பன் தவித்துத்தான்

எங்குமே கிடைக்காமல்

என்னை படைத்தானோ?

ஆமாம்!

கம்பனவன் காவியத்தில்

காகுத்தன் முகஅழகில்

திருஷ்டிப் பொட்டுவைக்கத்

தேர்ந்தெடுத்த குங்குமம்நான்;

கடவுளரே என்றாலும்

கவனக் குறைவென்றால்

தடபுடலா செய்வார்கள்;

தவறுக்கு வருந்துவார்கள்!

அடடாவே? இராகவனும்

அவன்செய்த செயலுக்காய்

மன்னிப்புக் கேட்டதாய்

மறைக்காமல் எழுதிவைத்த

பொன்மனத்துக் கம்பனைப்போல்
பூவுலகில் யாருண்டு?
வரம்பற்ற வன்மையினை
வைத்திருந்தும் சிவனிடத்தில்

வரம்பெற்றேன், எதிரிபலம்.
வரவேண்டும் பாதியென்று!
கிட்டுவார் பொறக்கிடைக்கின்
பாதிபலம் என்மீதில்

கொட்டுவார் என்பதுதான்.
கொண்டிருந்த வரமய்யா!
வரபுலத்தில் நான்ஓரு
மின்சாரம் போலாவேன்,

இக்காலம் போல
வந்துவந்து கண்ணிமிட்டி
வாராது பலநேரம்
தொந்தரவு செய்கின்ற

தென்னகமின் சாரமல்ல!
ஆனாலும் மின்சாரம்நான்
வரம்பெற்ற காரணத்தால்
தொட்டால்தான் சாக்கடிப்பேன்

தொடாமலே சாக்கடிக்க

சம்சாரம் இல்லையன்றோ

சரிதானா அவையோரே

பின்சாரம் சொல்லுகிறேன்.

எம்சாரம் என்னவெனில்

தவறான வழிச் செல்லும்.

சமாச்சாரம் தனைத்தான்

சம்சாரம் எனச் சொன்னேன்.

இமைப்பொழுதும் இல்லாத்

தரசிகளைச் சொல்வேனா?

மின்சாரம் சம்சாரம்

என்றெல்லாம் சொல்லுவது

வன்முறைக்கு வழிவகுத்தால்

அடியேன் பொறுப்பல்ல

சம்சாரம் இல்லையன்றோ!

சரிதானா அவையோரே!

நெற்றிப் பிறைநிலவில்

நிலையாக வெண்ணீறு

பற்றிக் கொண்டி ருக்கும்

பக்திஒளி வீசபவன்;

அரு.நாகப்பன்

கற்றைச் சடைகொண்ட

கடவுளவர் அருளன்றி

மற்றைக் கடவுளரை

மனத்தாலும் நினைவேன்நான்;

எட்டுத் திசைகாட்டும்

எல்லையெலாம் அயராது

சுற்றிச் சிவபெருமான்

சொல்லறிய பாதத்தைக்

கட்டிப் பிடித்தவன்நான்;

கறைகாணாப் பக்தன் நான்;

தேவாரத் தேனுற்றில்

திருஞான சம்பந்தர்

பூவாக என்னையுந்தான்

போட்டழகு மிகச்செய்தார்;

வாலி யாரென்றே

வாதாடும் தோழர்களே!

வாலியார் என்றென்னை

“ஆர்” விசுதி போட்டேதான்

நூலில் இணைத்திட்டார்

நுண்ணறிவுச் சம்பந்தர்

தேவாரப் பாட்டினிலே

தேனூற்றிப் போட்டபலா!

நாவாரக் கம்பன்தான்

நல்லபடி சுவைத்திட்டான்;

ஐயா! பெரியோரே

அடியேனை உலகத்தில்

பொய்யுரையாப் புண்ணியனாய்ப்

புகன்றதுவும் கம்பன்தான்

குரங்கென்றே எனையாரும்

கூறிடினும் கம்பன்தான்

தரங்குன்றா முறையில்எனைத்

தமிழாக்கித் தந்தமகன்

போதாயனர், வசிட்டர்

புகழ்த்துளசி தாசருடன்

மாதவத்து வான்மீகி

மற்றுமுள்ள புலவர்களும்

வாலிஎனைக் கருத்தாலே

வடித்துத் தங்களது

நூலிடையில் வைத்தாலும்

நுணுக்கத்தைத் தெளிவாக

அரு.நாகப்பன்

உரைத்திட்ட பாங்கினிலே

உயர்த்திவைத்த முறையினிலே

கரைகாணாக் கம்புந்தான்

கலைமுதல்வன் ஆடுகிவான்;

அப்பர் கவிக்கோவில்

அழகுத் திருக்கோவில்

செப்பறிய கலைக்கோவில்

சென்றுவந்த வாலிநான்;

அடுத்தவன் மனைவியினை

அபகரித்துச் சென்றேதான்

கொடுத்ததாக மட்டும்எனைக்

கேலிசெய்யும் சான்றோரே!

வள்ளல் இராகவனை

வணங்குகின்ற பெரியோரே

உள்ளபடி சொல்லுங்கள்

உயர்அமுதம் கடைந்தேனே!

அள்ளியள்ளிக் குடித்தேள்

ஆயுளைப் பெருக்காமல்

எள்ளிநகை யாடிய

என்னினத்துப் பகைவராம்

தேவர்முகம் பார்த்துத்

தேனொழுகக் கொடுத்தேனே
பாவிஎனை வள்ளல்எனப்

பாருலகில் அழைத்தீரா?

கொடுத்ததெலாம் கொடுத்தேன்

நான்யாருக்காகக் கொடுத்தேன்;
ஒருத்தனுக்கா கொடுத்தேன்
தேவர் இனத்துக்காகக் கொடுத்தேன்

அடுத்தவன் சொத்துகளைக்

அபகரித்துப் பிறருக்குக்
கொடுத்தவனை எல்லாம்தான்
கூறுகிறீர் வள்ளலென!

பாற்கடலில் அமுதத்தை

பாங்குடனே கடைந்தஎனை
ஏற்புடனே இவ்வுலகில்
எடுத்துரைத்த கவிஞன்யார்?

கம்பா! நீதானே

கடுகளவும் மறைக்காமல்
தெம்புடனே என்புகழைத்
தெரிவித்த புலவனய்யா!

அரு.நாகப்பன்

வானரத்தின் துணையோடு

வனிதையவள் சீதையினைத்
தான்மீட்டு, ராவணனைத்

தகனம்செய நினைத்தானே!

நானும்ஒரு வானரம்தான்;

நம்பிஎனை அழைத்திருந்தால்
ஏன்இந்தத் தொல்லையெலாம்.

இராகவர்க்கு வந்திடுமா?

ஆயிரக் கணக்கான

அனுமார்கள் இலங்கைக்குப்
போயிருக்க வேண்டாமே! நான்
ஒலையொன்று தந்திருந்தால்!

ஆமாம்

தொலைபேசி மூலம்நான்

தொடர்புதான் கொண்டிருப்பின்
இலங்கைக் கதிபதியும்
இடுப்பினிலே வேட்டிகட்டி

கைகட்டி வாய்பொத்திக்

காகுத்தன் மனையாளாம்
தையல் சீதையினைத்

தான் அனுப்பி யிருப்பானே!

பையன் இராவணன்என்
 பலமறிந்த வீரன்தான்
 (முன்பொருநாள் இவனை)
 நையப் புடைத்து
 நன்றாக அடிகொடுத்துப்
 பத்துதலைப் பூச்சியெனப்
 பாலகனாம் அங்கதனும்
 வைத்துவினை யாடுதற்காய்
 வாலில்கட்டிக் கொண்டுவந்தேன்
 என்
 வாலினது ஆற்றலுக்கே
 வகைசொல்ல முடியாமல்
 காலில் சலங்கைகட்டிக்
 கரகாட்டம் ஆடியவன்;
 அவனை வெல்லுதற்கு
 அடியேனே போதாதா?
 தவசீலன் இராவணனும்
 தன்பேரில் சிவபக்தன்
 சிவபக்தன் ஒருவனைச்
 செருக்களத்தில் சந்திக்கச்

அரு.நாகப்பன்

சிவபக்தன் வாலிநான்

செல்லுவது பாபமெனக்

கவனித்தே என் தயவைக்

கணியாமல் விட்டானோ?

அவனது செயலதனை

ஆரய்யா உரைத்திடுவார்

கேள்விகளைக் கேட்டிட்ட

கேண்மையினால் தான்என்னை

கேள்விச் செல்வனெனக்

கிளர்ந்தெழுந்து சொன்னானா?

ஆண்டவனாய் இருந்தாலும்

அவனிடத்தும் பக்தரெலாம்

வேண்டிய மட்டிலும்தான்

வினாத்தொடுக்க வைத்ததுயார்?

அற்புதமாய் இராகவனாம்

அண்ணலுடன் நான்செய்த

தர்க்கமெலாம் கம்பனவன்

தாட்டெலையில் படைத்திட்ட

சர்க்கரைப் பொங்கலய்யா?

சாப்பிட்டு மகிழுங்கள்

நற்பண்பு மிகுந்திருக்கும்

நாயகனின் சிறப்பறிவீர்!

தனியொருவன் பலத்தைத்

தான்நம்பிச் செல்லுவது

மனிதர்களின் வீரத்தில்

மாசென்று விடுத்தானோ?

அல்ல! அல்ல!

அபூர்வ ராகமாய்

ஆலாபனை செய்தநான்

தப்புத் தாளத்தைத்

தானிசைக்க முனைந்திட்டேன்;

வாழ்க்கைச் சக்கரத்தின்

வளைவினிலே சிலகீறல்

தோன்றிஎனை வாட்டத்

தொடங்கிவிட்ட நேரமிது;

புனிதமான இதயமென்று

பாவத்தில் விழுந்து

இனிமை மிகமாறி

இழிநரகம் ஆகியது!

அரு.நார்கப்பன்

சொர்க்கம் தன்கரத்தில்
 வில்லேந்தி வந்திட்ட
 அற்புதம் நிகழ்ந்தது
 அதுவும் கருணையை

ஒதுக்கியே வந்தது
 உயர்பதவி தந்தது!
 புதுக்கிய என் வாழ்வுப்
 பொலிவும் கூடியது

ஒருநாள்
 பாற்கடலில் படுத்திருந்த
 பரந்தாமன் போலிருந்தேன்
 பக்கத்தில் தாரையவள்
 இலக்குமியாய் வீற்றிருந்தாள்

போர்முழக்கம் ஒலித்திட்டான்
 போய்ஒளித்த என்தம்பி!
 யார்என்று தெரிகிறதா?
 சக்ரீவன் தானவனும்

அவுணனாம் மாயாவியை
 அழித்துத் திரும்புகையில்
 கவுசணத் துணியோடு
 காததூரம் சென்றவன்தான்

- 1212 காதல் மனைவி பற்றிக்
கடுகளவும் நினையாமல்
சாதலுக்குப் பயந்தே
சரம்போல சென்றவன்தான்
சக்ரீவன் என்தம்பி
சூளுரைத்தான் போர்க்களத்தே!
தக்க துணையொன்றை
தான்தேடிக் கொண்டானோ?
போருக்குப் புறப்பட்டேன்
போகாதே போகாதே என்கணவா - எனத்
தாரை தடுத்திட்டான்;
தாரைதாரையாய்க் கண்ணீருடன்
அறமொன்று வில்லேந்தி
அவனுக்குத் துணையாகித்
திறங்காட்ட வந்துளது
தீதறியா என்கணவா!
அற்புதத் தொழிலியற்றும்
ஆண்டவனே துணைவேண்டி
அற்பக் குரங்கிடத்தில்
அடைக்கலமாம் என்றிட்டான்!

அரு.நாகப்பன்

கோபக் கனல்தெறிக்கக்

கோவை இதழ்முறிக்கச்

சாபமொன்றைக் கொடுத்திட்டேன்

சாந்தமனத் தாரைக்கு

தம்பியரை உயிராகத்

தான்எண்ணும் வள்ளலவன்

நம்மிடையே தான்புகுந்து

நசுக்குதற்கு வருவானோ?

கற்பனை செய்யாதே

காருத்தன் வரமாட்டான் (எனஅவன்)

பொற்பாதத்தில் என்வணக்கப்

பூக்களை வைத்திட்டேன்;

கடலது பெருமலையின்

காதலுக்கு வாராதெனத்

திடமாக நம்பித்தான்

செருக்களத்தில் நின்றிட்டேன்

கொடிப்பூ தானணிந்து

கொள்கைப்பூச் சரம்தொடுக்க,

துடிப்பாக என்தம்பி

துணிவுடனே சண்டையிட்டான்;

ஆரத் தழுவி

அவனுடனே சண்டையிட்டேன்

போர்நெறிகள் வழுவவில்லை

பொதுவரத்தை நினைக்கவில்லை

வரபலத்தை வேண்டாமல்

வளவீரம் கைக்கொண்டு

தரமாகப் போரிட்ட

தன்னேரில் நேரத்தில்

அம்பொன்று என்மார்பில்

ஆவேசத் துளைபோட

இம்மண்ணில் வீழ்ந்தேன்

இரத்தவெள்ள நீர்பாய்ச்சி!

“என்றெஞ்சில் அம்பா?

என்ன வியப்பய்யா?”

வன்றெஞ்சம் கொண்டோர்

வழங்கிய வேலா இது?

கந்தவேளின் வேல்கூடக்

கடுகளவும் பாயாது!

எந்தவேளின் அம்பென்றே

எடுத்தேன் பெருவியப்பால்!

அரு.நாகப்பன்

பழுத்த ஞானத்தைப்
படிப்பிக்க வேண்டுமென
அழுத்தமாய்ப் பாய்ந்ததுவோ
அறமூர்த்தி அம்பதுவும்!

இல்லை!

அழுதபடியே அம்பொன்று கிடந்தது!
சொர்க்கத்தின் கரத்தைவிட்டு
சூழ்நரகைச் சேர்ந்தோமென்று
அழுதபடியே கிடந்தது

அம்பெடுத்துப் பார்த்தேன்
அதில் 'ராமநாமக்' கண்சிமிட்டல்.
வெம்பித்தான் போனநான்
வேதனையில் மூழ்கையிலே

இதயமெனும் பூங்காவில்
எழிற்காதல் தேவதையே
புதிய வரவாகிப்
புகுந்ததுபோல் இருந்ததய்யா

யாரைத்தான் சந்திக்க
நினைத்தேனோ அந்த ஒரு
சீரைத்தான் சந்தித்தேன்
சிதைசேரும் முன்னாலே!

பண்களில் எழுத வொண்ணாப்

பாற்கடல் வண்ணத் தானைக்
கண்களில் தெரியக் கண்ட
காட்சியை என்ன வென்பேன்!

கம்பாநீ படைத்த

கண்காட்சிக் காவியம்தான்
இம்முறையில் அமைந்ததனை
என்னென்று வாழ்த்திடுவேன்!

வானரந்தான் நாங்களெலாம்

வான்மீகி முனிவனோ
ஏனோதா னோவென்றும்
என்மனைவி தாரையினைத்

தம்பியவன் வைப்பாக்கித்

தரம்குறைத்துப் பாடிவிட்டார்;
கம்பன்தான் என்குலத்துக்
கண்ணியத்தைக் காத்தபிரான்;

கூரைப் புடவைகட்டிக்

கூத்தாட வைக்காமல்
தாரையினைக் கைம்மையுடன்
மற்றவர்க்குத் தாய்போன்று

அரு.நாகப்பன்

சீராக வரவைத்தான்;

செந்தமிழில் கண்ணியத்துத்

தேரோட்டம் நடத்திவிட்டான்

தெண்டனிட்டு வணங்குகிறேன்

அம்புபோட்டுக் கொன்றானே

அண்ணல் இராகவனும்

தெம்பில் குறையவில்லை (ஆனாலும்).

தேம்பி அழுகின்றேன்;

வம்பிலவன் மாட்டி

வசைபெற்றான் என்பதனால்!

நம்பியினை எண்ணித்தான்

நாணம் அடைந்துவிட்டேன்

அறைந்தென்னைக் கொன்றிருந்தால்

அகமகிழ்ந்து சிரித்திருப்பேன்;

மறைந்திருந்து அம்பெய்து

மாயவைத்தான் என்பதற்காய்

வருந்திக்கொண் டிருந்தேன் நான்!

வாழ்விழந்தேன் என்பதற்காய்

சிறிதளவும் கலங்கவில்லை

சிந்தையெலாம் மயங்கவில்லை;

அதிர்ச்சியுடன் நான்பார்த்தேன்
 அண்ணல் இராகவனும்
 எதற்காக மறைந்திருந்து
 எனைக்கொல்ல வேண்டுமய்யா!

நலங்கூட்டும் ராகவனோ
 அகக்குழப்பம் கொண்டதனால்
 இலங்கைநல் வேந்தனுடன்
 இரகசியமாய் நானும்தான்

கூட்டுஓப் பந்தங்கள்
 கொண்டிருந்த காரணத்தால்
 போட்டு விளையாடப்
 போட்டானோ கையொப்பம்!

கடதாசி போட்டுக்
 கடவுளவர் எதிரியிடம்
 நடந்துவந்து சந்தித்த
 நல்லகதை என்கதையே!

போட்டாயே அம்பொன்றைப்
 புனிதனே மறைந்திருந்து
 போட்டதன் மர்மத்தைப்
 புகன்றிடுவாய் என்றிட்டேன்!

அரு.நாகப்பன்

தம்பி மனைவியினைத்

தாரமெனக் கொண்டேனாம்!

நம்பிக்கை இல்லாமல்

நல்லவனை அடித்தேனாம்!

என்னை அழிக்குமுன்னே

விசாரனைக் கமிஷனென்று

சின்ன அளவிலேனும்

செய்திருக்க வேண்டாமா?

விசாரணையே செய்யாமல்

வீழ்த்தியது சரியாமோ?

சுக்ரீவன் கமிஷனொன்றுப்

போட்டிருக்கக் கூடாதா?

தீதுடையோன் நானென்றால்

தீர்த்து ஒழிக்குமுன்னே

தூதனுப்பிக் கேட்டிருக்கத்

தூயவனும் முயன்றானா?

கண்ணெதிரே வந்திருந்தால்

காருத்தன் காலடியில்

திண்ணமாக வீழ்ந்திருப்பேன்

தெண்டனிட்டு வாழ்ந்திருப்பேன்

உயிரையே கேட்டாலும்

உடனேதந் திருப்பேனே

பயிரை வதைத்துப்

பழிஏற்றுக் கொண்டானே

பத்துத் தலைகாரன்

பழிச்செயலைப் பயன்படுத்திச்

சத்தான ஒப்பந்தம்

சார்ந்திருந்த தாலேதான்

கூட்டணியின் சூழ்ச்சியினை

கூறுபோட்டு வேரறுக்கப்

போட்டதுவும் 'ஓரம்போ'

புரியவில்லை என்றனுக்கும்!

சரணா கதியென்று

சாய்ந்திட்ட பேர்வழிக்கு

அறமூர்த்தி ஆதரவாம்!

அழிப்பதுவோ என்றனையாம்!

என்ன காரணத்தால்

எய்திருந்த போதிலுமே

அண்ணலிடம் பாச

அருவிபாய விட்டவன்நான்!

அரு.நாகப்பன்

அன்னையவள் மீண்டும்

அயோத்திக்கு வருவதிலே

என்றனுக்கும் உடன்பாடே

என்றாலும் கொன்றானே!

என்னைக் கொன்றமுறை

இராகவர்க்கே வருத்தந்தான்;

பொன்னதனைத் தீயிடையில்

போட்டதுபோல் எனைப்போட்டார்

ஒவியத்தில் எழுதவொண்ணா

உருவத்தை இதயமெனும்

காவியத்தில் மிகஎழுதிக்

கண்டவன் நானேதான்;

ஒவ்வொரு பாத்திரமும்

ஒவ்வொன்றாய் இராகவனை

கவ்வித்தான் காண்கையிலே

தம்பியின் தாரத்தை

வவ்விய நான் எத்தனை

வகையாய்க் கண்டிட்டேன்!

செவ்விய முறையிலதை

செப்புகிறேன் கேளுங்கள்

பகைவனாய்ச் சிலபேர்க்குப்

நண்பனாய்ச் சிலபேருக்கும்

வகைபிரித்துக் காட்சியெலாம்

வழங்கியவன் வள்ளலவன்;

தனித்தனியாய்ச் சந்திக்கும்

தவிப்பெல்லாம் தாராமல்

அனைத்துமாய் என்முன்னே

அவன்வந்த நிலைகண்டேன்;

பாவமாய்த் தருமமாய்

பகையாய் உறவாய்

யாவுமாய் எனக்குத்தான்

அருட்காட்சி தந்திட்டான்!

மூவராய் முதல்வராய்

முற்றுமாய் மற்றுமாய்

காவியத்தில் என்னைதான்

காகுத்தன் சந்தித்த

ஓவியத்தைத் தீட்டிய

உயர்புலவன் கம்பனே!

நாட்டரசு பெற்றபலர்

நலமாய்த் திகழ்ந்தாலும்

அரு.நாகப்பன்

வீட்டரசு பெற்றிட்டேன்!

வெற்றரசு தான்துறந்து

பாட்டரசன் கம்பனது

பாங்கான மாளிகையில்

பளிங்குக் கற்களெனப்

பளிச்சிட்டு விளங்குகிறேன்

விளங்கியதா என்பெருமை

விடைபெற்றேன் வாலிநான்!

தமிழர் தந்தை சி.பா. ஆதித்தனார் 98வது பிறந்தநாள் விழாவில்
ஆசிரியர் அரு. நாகப்பனுக்கு ஆதித்தனார் விருது வழங்குதல்

கம்பனின் சால்புமணம்..... பக்தி

(காஞ்சிபுரம் கம்பன் திருநாள் கவியரங்கில்
திரைப்படப் பாடலாசிரியர், கலைமாமணி, கவிக்குயில்
திரு.கு.மா.பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள்
தலைமையில் அரங்கேற்றிய கவிதை)

அரு.நாகப்பன்

பக்தி

சாளி ஐநாற்றி விநாயகர் வணக்கம்.

மாத்தூர் மணலூரார்

மக்களினை எந்நாளும்

காத்து வளறாக்கும்

கணபதியே - பூத்தூவிப்

பாமலரும் சூட்டுகிறேன்;

பங்காளி யாய்வந்து

சேமமுறக் காப்பாய் சிரித்து!

குன்றக் குடியாம்

குலவுதமிழ் ஊருக்கும்

தென்றல் தவழும்

சிறுவயற்கும் - நின்றுஇடை

காக்கும் விநாயகா!

கந்தனுக்கு முத்தோனே

ஆக்குவாய் இன்ப அருள்!

முருகன் வணக்கம்.

கருணைபொழி முகமாறு
கொண்டிருக்கும் வள்ளல்
காதலினைப் பெறஎந்தன்
கவியெல்லாம் துள்ளும்

வருணனைப் பக்தர்க்கு
வளங்கூட்டும் வேலன்!
வறுமையினைத் துன்பத்தை
ஒழிக்கின்ற காலன்!

திருப்புகழின் சந்தங்கள்
தித்திக்க வந்தான்
திருத்தணிகை மலைமீதில்
தென்றலையும் தந்தான்

இரும்புமனம் தனைமாற்றி
இரக்கமனம் தந்தான்
எல்லோர்க்கும் நலமளிக்க
எழிலாகி வந்தான்!

அரு.நாகப்பன்

இதயதெய்வ வணக்கம்.

கவ்வெட்டுத் துறையினிலே ஆய்வு செய்வார்

கவிகொட்டும் திறமையிலும் தோய்ந்து செல்வார்;
சொல்கொட்டும் போதினிலே சுற்றி யுள்ள

குழ்நிலைகள் பற்றியெலாம் பயந்தி டாமல்

வெல்வட்டும் நெறியென்ற வேட்கை யாலே

வீரமுடன் கருத்தனித்தே அறத்தைக் காப்பார்;
பல்கொட்டும் வயதினிலும் எழுச்சி யாகப்
பணிதொட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஐயா வாழ்க!

அவைத்தலைவர் வணக்கம்.

விருத்தப்பா, வெண்பாவும், சந்தப் பாவும்

விரைவாகத் தப்பாமல் எழுதும் மேனி
கருத்தப்பா இருந்தாலும் இணையே இவ்வாக்
கருத்தப்பா வழங்குகிராய்! பாட்டுத் தோப்பில்

குருத்தப்பா நாகப்பன்; இதயத்தாலே

‘கு.மா.பா’ எனும்பெரியீர் வணங்கு கின்றேன்.
திருத்தப்பா எழுதுகின்ற என்ற னுக்குத்
தீம்பாகுப் பாமணியே ஆசி சொல்வீர்!

பக்தி

காமாட்சி தேரேறிக்

காட்சிதர வந்திட்டால்

பூமாட்சி தோற்றுவிடும்

புகழ்மாட்சி ஏற்றுவிடும்;

வடம்பிடிக்க ஆர்வமுடன்

வந்திருக்கும் கூட்டத்தார்

இடம்பிடிக்க ஓடிவரும்

எழிலெல்லாம் சிறப்பாகும்;

திருக்கோவில் இல்லாத

தெருவில்லாக் காஞ்சியிலே

கருக்கோவில் கொண்டுள்ள

காமாட்சி அன்னையவள்

தருகின்ற அருளதனைத்

தமிழாக்க வலுவில்லை!

வரும்பொருள் பக்தியெனில்

வாங்காதார் யாருண்டு?

திருநாள்தான் இல்லாமல்

தெய்வக் காமாட்சி

அரு.நாகப்பன்

ஒருநாளும் இருந்ததில்லை!

உயர்வான இவ்வூரில்

கம்பனுக்கோர் கோவிலதைக்

கண்டுள்ள சான்றோரின்

செம்மனத்தை வணங்குவது

சிறுவயலான் நாகப்பன்!

கச்சியப்பர் நாவினிலே

கந்த புராணத்தை

உச்சரிக்க வைத்திட்ட

ஊரினிலே பாடுகிறேன்;

கோவிலில்லா ஊரில்

குடியிருக்க வேண்டாமென

மேவிவரும் சொல்லதனை

மிகச்சிறிதாய் ஆக்குதற்காய்

கோவிலில்லாத் தெருவின்றிக்

குளர்காஞ்சி ஆகியதோ?

பாவினிலே பேரமுதப்

பக்தியினைத் தரவந்தேன்

கம்பனிலே சால்புமணம்

கணக்கின்றிக் கிடந்தாலும்

தம்பிஎனை அழைத்தவர்கள்

தலைப்பினிலே பக்தியென்றார்;

காதலினைத் தந்திருந்தால்

கவியரங்க மேடையிலே

வேதனைதான் ஏதுமின்றி

விளையாடிப் பார்த்திருப்பேன்

அரும்பிடும் மீசைவைத்தே

அழகுமுடி சுருள விட்டுக்

குரும்பான பார்வை வீசிக்

குளிர்கவி விதைக்கும் என்னைத்

திருமாலின் சிறப்பைஎல்லாம்

தித்திக்கும் கவியில் ஈந்த

அருளாளன் கம்ப னுக்குள்

ஆய்வுதான் செய்யச் சொன்னீர்?

நாட்டிலே இளைஞர் கூட்டம்

நாடாத பக்தித் தோட்டம்

காட்டிட இளைஞ னேதான்

கணக்காக வேண்டு மென்று

அரு.நாகப்பன்

ஊட்டமாய் அழைத்துள் ளீர்கள்

உண்மையில் மகிழுகின்றேன்

பாட்டிலே பக்தி தனைப்

பாசத்தால் தருவேன் நானும்

கம்பனெரு கலைக்கோவில் கட்டி வைத்தான்

கலசமெனப் பக்தியினை ஓட்டி வைத்தான்

செம்மனந்தான் இறைவனவன் திருவ டிக்குச்

செலுத்துகின்ற வழிபாட்டுப் பொருளாய்ச் சொன்னான்

பொம்மைகளை வைத்தெல்லாம் தெருஓ ரத்தில்

பொய்மைகளைப் பக்தியெனச் சொல்லுதற்குக்

கம்பனவன் எழுத்தாணி முயல வில்லை

கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் இணைப்பை வைத்தான்;

நடைபாதை தனிலெல்லாம் கல்லை நட்டு

நன்றான உண்டியலும்அங்கே வைத்துக்

கடைத்தேர வழிசொல்லி மொட்டை போட்டுக்

காசபெறத் தட்டேந்தி நிற்ப தெல்லாம்

மடமைஇருள் தானன்றிப் பக்தியென்றே

மாகவிஞன் கம்பனவன் உரைக் கவில்லை

அட்டாவோ! இவன்கண்ட தெய்வத் தாலே

அருளன்றிப் பொருளேதும் ஈட்ட வில்லை;

காசுக்குத் தக்கபடி தீபத் தட்டும்

கற்பூர ஆரத்திக் காட்சிக் கூட்டும்

தேசத்தில் எங்கேயும் காண வில்லை;

தெய்வத்தை முன்னிறுத்திப் பிழைப்பை ஓட்டும்

மாசுக்குள் ஆட்பட்ட மனிதர் எல்லாம்

மாண்புமிகு காப்பியத்தில் உலவ வில்லை;

பேசுவது ஒன்றாயும் இதயத் துள்ளே

பேணுவது வேறாயும் யாரும் இல்லை;

சாதிக்கோர் சாமியென உருவாக் கித்தான்

சமுதாயக் கூட்டுக்கு வெடிவைக் கின்ற

சேதியெலாம் பெருகிவரும் இந்த நாளில்

செந்தமிழன் கம்பனவன் வடித்தி ருக்கும்

நீதிக்கோர் தெய்வத்தை வணங்கு தற்கு

நிற்போரின் வரிசையிலே சாதி யெல்லாம்

காதங்கள் கடப்பதனைக் காண லாகும்

காதலித்தால் சாமிக்குள் பேதம் ஏனோ?

வடம்பிடிக்கத் தேங்காயின் மூடி யோடு

வறுத்தெடுத்த சுண்டலினை வாங்கு தற்கும்

இடம்பிடிக்கத் தானன்றோ கோவி லுக்குள்

எல்லோரும் வருகின்றார்; அதிலுங் கூட

அரு.நாகப்பன்

தடம்மாறி நான்பெரியாள் என்று சொல்லும்
 தணியாத ஆணவத்தைக் காட்டு கின்றார்!
 புடம்போட்ட தங்கமென ஆவ தற்குப்
 புனிதந்தான் தேவையென அறியாக் கூட்டம்!
 ஐயரவர் தீபத்தால்
 ஆராதனை செய்கையிலே
 கையைக் குவிக்காமல்
 கன்னியரின் திசைநோக்கி
 மையலிலே கண்கூழட்டும்
 மாபாவம் செய்வதற்கும்
 வையகத்தில் கோவிலுக்கு
 வருவோர்கள் பெருகியுள்ளார்;
 காதல்தான் பக்தியெனக்
 கற்பித்த காரணத்தால்
 மாதரசி தனைநோக்கல்
 மாண்பென்றே கொண்டாரோ?
 எப்படியோ இன்றைக்கு
 எழிற்கம்பன் பக்தியெலாம்
 ஒப்படியாய் ஆகவில்லை!
 ஒருபடியும் வளரவில்லை!

கனிதருவான் காய்தருவான்

காவியத்தின் நலமெல்லாம்

அணிஅணியாய்த் தான்தருவான்

ஆனாலும்தனித்திருப்பான்;

மனிதனென வீரனென

வான்மீகி மாளிகைக்குள்

அனுதினமும் வாழ்ந்தவனை

அழகெல்லாம் சேர்த்தவனைப்

புனிதனெனத் தெய்வமெனப்

பொற்பாவிற் குள்வைத்து

மனிதர்களும் தெய்வமெனப்

மாறிடலாம் எனும்சான்றை

மனச்சான்றில் பதிப்பித்த

மாசில்லாக் கம்பனவன்

இனிதான் பத்தியினை

இயல்பாகத் தந்தமகன்!

காகுத்த வள்ளலிடம் கம்பன் கொண்ட

கணக்கில்லாதப் பக்தியிலே தானே ஐயா

பாகுத்தேன் காப்பியத்தைத் தீட்டி வைத்தான்;

பாரெங்கும் புகழ்க்கொடியை ஈட்டி வைத்தான்;

அரு.நாகப்பன்

மாகுற்றம் செய்தவனும் இறைவன் முன்னே
மண்டியிட்டுத் தொழுகின்றான் பக்தி யாலே!
ஆ! குற்றம் செய்தாயா? அழிவாய் என்றே
ஆண்டவனும் தண்டிக்க முயல வில்லை!

அழுதால் உனைப் பெறலாமென்றும்
அகத்தில் தூய்மையுடன்
தொழுதால் உனைப் பெறலாமென்றும்
துதிக்கின்ற பக்தர்களின்

இழிவெல்லாம் நீக்குகின்ற
இறைவனையே காவியத்தில்
எழிலாகக் கண்டிருந்தான்
இராமனெனும் பெயராலே!

என்சமயந் தானிங்கே பெரிய தென்றே
எதிர்ச்சமயத் தார்களினை இழித்துப் பேசித்
தன்சமய வெறிகளினைக் காட்டி டாமல்
தரமாகப் பக்திநெறி விதைத்த தாலே

என்சமயம் உன்சமயம் என்று யாரும்
ஏற்றமிகு காப்பியத்தைச் சிதைத்தி டாமல்
பொன்சமயக் காரனென்றே அனைவருந்தான்
புகழ்கின்ற சமயத்தில் விழாவெ டுத்தீர்!

பூசுவதை ஏசுவதை.

போடுவதை ஆடுவதைப்

பேசுவதை பக்தியெனப்

பெருங்கவிஞன் நினையாமல்

காசஇல் கொற்றத்துக்

காகுத்தன் மீதுகொண்ட

மாசில்லாப் பக்தியினால்

மாத்தமிழை விதைத்தாலும்

தேசமெங்கும் இறையொன்றாய்த்

தெரிவித்த கருத்தாலே

வாசமலர் மணமெல்லாம்

வடித்திட்டான் காப்பியத்தில்!

பாயிரத்தைக் கம்பனவன்

பாடத் தொடங்குகையில்

வாயிதழில் வந்ததெல்லாம்

வளமான பக்திதான்!

கல்லென்றே இறைவனைத்தான்

கண்டபடி ஏசினாலும்

எல்லையிலா இறைவனிடம்

பக்தியினால் இணைந்திட்டால்

கல்லதுவும் பெண்ணுகிக்
களிநடனம் புரியுமென்று
சொல்லாலே உரைத்தவரின்
சுவையெல்லாம் பக்திதான்

அடியார்கள் வேண்டுதலை
அடிமனத்தில் கொண்டதனால்
கொடியிடைபாள் தேவியுடன்
கொடுங்கானில் நடந்ததெலாம்

வேண்டுதலில் தனியாசை
வோர்விட்டு வாராமல்
முண்டேழுந்த பக்திக்கு
முக்திதரும் செயல்தானே!

பெரியவனா சின்னவனா
பேதையா அறிஞனா?
வரியவனா செல்வனா
வகைப்படுத்திப் பாராமல்

அரியதாம் உள்ளத்தின்
அன்புடனே தழுவினால்
பரிவினால் இறைவனவன்
பார்வைக்குத் தெரிந்திடுவான்;

என்னபொருள் கொடுத்திட்டால்

இறைவனருள் கிட்டுமென

முன்னரே முடிவுசெய்து

கொண்டுவரும் கையுறையால்

ஆண்டவனை மகிழ்விக்க

ஆராய்ச்சி நடத்துவது

வேண்டியதே இல்லையென

விளக்குகிறான் கம்பனவன்;

தேனுடனே மீனெடுத்துத்

தெய்வத்தின் முன்வைத்தான்

வான்புணர்ந்த அன்பாக

வள்ளலவர் ஏற்றிட்டார்;

தன்னிடத்தில் உள்ளதனைத்

தந்தாலே போதுமென்ற

சின்னதொரு கருத்தினையா

சிந்துகிறான் கம்பனவன்;

என்னகொடுத் தாலும்தான்

ஏற்பானா இறைவனவன்?

அண்ணலென்ன இக்கால

அரசியல் வாதியா?

அரு.நாகப்பன்

தன்னையே இறைவனுக்குத்
 தானளித்தால் தானய்யா
 அன்னையாய் வந்திருந்து
 அருட்பாலைச் சுரந்திடுவான்;

வேழமென நின்றிருந்த
 வேடனவன் தன்னுடைய
 ஆழமிகு அன்பதனை
 அறிவிக்க மீன்வைத்தான்;

உயர்வான பக்தியினை
 உரைத்திடவே தேன்வைத்தான்
 நயமான இக்கருத்தை
 நாமுணர்ந்து பக்திசெய்வோம்;

திருவடியில் தவம்செய்து
 தினந்தோறும் கிடந்தால்தான்
 அருளதனைப் பக்தனுக்கு
 ஆண்டவனார் தருவாரா?

அரைநொடியில் காகுத்தன்
 அன்பெல்லாம் தன்பக்கம்
 குறையின்றிக் கொண்டிட்ட
 குகனும்ஓர் பக்தன்தான்;

கரைசேர்க்கும் இறைவனையே

கரைசேர்க்க உதவிசெய்த

கரைகாணாப் பக்தியினைக்

கம்பனவன் தந்திட்டான்!

இறையருளைப் பெறுதற்கும்

இதயத்தில் போட்டிருக்கும்

திரைநீக்கும் நேரந்தான்

தேவையெனச் சொல்லுகிறான்

கமுகதுவும் பிணம்தின்னும்

காட்சிகளைக் கண்டுள்ளோம்;

பழுதறியாக் கம்பனவன்

பாக்கோவிற குள்வந்தால்

அழகுதரும் சதையின்றி

அகத்தாலே உயர்ந்ததனால்

கமுகினையும் தொழுகின்றோம்;

கைகூப்பிப் பணிகின்றோம்;

அனுமானம் செய்திடவே

ஆகாத வகையினிலே

அனுமானின் பக்தியினை

அருள்கின்றான் கம்பனவன்!

அரு.நாகப்பன்

வீடுவேண்டும், காடுவேண்டும்
விளைநிலங்கள் வேண்டுமெனக்
கோடுபோட்டு ஆசைமனாக்
கொடுத்திடுவார் இறைவனிடம்;

கிடைத்தவரை சரியென்றும்
கேடில்லை இதிலென்றும்
அடைந்தவரை ஆண்டவனின்
அருளென்பார் இந்நாளில்

ஆனால்,
போர்உதவிய திண்தோளால்
பொருந்துறப் புல்லுதற்குச்
சீர்ராமச் சந்திரனோ
சிந்தையிலே மகிழ்ச்சியுடன்

தொண்டன் அனுமனது
தூய்மைமிகு பக்திக்குத்
தன்னையே அர்ப்பணித்த
தன்னேரில் காட்சியினைக்

கம்பன்போல் உலகத்தில்
கவியாலே உரைப்பார்யார்?
செம்பொன் மாரியெனச்
சீர்களினைப் பெய்கின்றான்

உள்ளத்தில் பக்தியெனும்

உணர்விருந்தால் கடவுளவர்

தள்ளிநிற்க முடியாமல்

தன்னையே நமக்களிப்பார்!

என்னும் சிறப்பதனை

இயம்பிய கம்பனவன்

கன்னற் கவிதையிலே

கண்டதெலாம் பக்தியே!

பக்தியெனும் சக்தியது

பலமாக வந்திட்டால்

முக்தியது கிடைக்குமென

முத்தமிழில் உரைத்திட்டான்

தேவனென்றும் தெய்வமென்றும்

தெரிவிப்போம் நாமெல்லாம்

பாவச் சுரங்கம்விட்டுப்

பரலோகம் போகும்நேரம்

வாலியவன் கண்முன்னே

வந்திருந்த இறையவனோ

முவராய் முதல்வனாய்

முற்றுமாய், மற்றுமாய்

அரு.நாகப்பன்

பாவமாய் தருமமாய்

பகைவனாய் உறவுமாய்க்

காட்சி கொடுத்ததனைக்

கம்பன் கூறுகின்ற

மாட்சிக்கு முன்னாலே

மாத்தமிழை விதைப்பார்யார்?

ஆட்சித் தமிழுக்கும்

அவன்தானே மன்னனய்யா!

மனம் திருந்திய மடல்.... அல்ல! அல்ல! மலர்....

ஐயா அவர்களுக்கு,

என் அன்பு வணக்கம் பல. நான் ஒரு ஆயுள் சிறைவாசியாகக் கடந்த பல ஆண்டுகாலமாக வாழ்கின்றேன். வாடுகின்றேன். சிறையேகி என் வாழ்வில் தங்களைப் போன்ற கவிஞர்களின் இனிய கவிதை மழையில் நனைந்து உள்ளப்பூரிப்போடு வாழ்கின்ற நல்வாழ்வை இழந்து வாடுகிறேன் நான். தங்களின் கவிதைத் தென்றல் என் வாழ்வில் எழுகிட்டுமோ என்று நெட்டுயிராய் வாடுகிறேன். தங்கள் கவிதைகளை நேரில் பார்க்க, ரசிக்கக் கொடுத்துவைக்காத பாவியாகி விட்டேன்.

இருப்பினும் நான் தங்கள் உள்ளத்தொட்டு வேண்டுவது எனக்குத் தங்களின் கவிதை நிறைந்த புத்தகமும், அதோடு தமிழ் இலக்கிய மன்ற விழா பதினெட்டாம் ஆண்டுச் சிறப்புமலர் 1981ம் எனக்குக் கருணை மனம் கொண்டு அனுப்பிவைக்க வேணுமாய் வேண்டுகிறேன். என் மனக்கவலையைத் தீர்க்கும் அரும்பெரும் மருந்தாக இவை அமையும் என்ற நல்லெண்ணத்துடனேதான் இந்த அன்பு வேண்டுகோளை வைக்கின்றேன். தங்களின் பொற்கரந்தனில் வறுமை என்ற வாழ்விலே கடுமை என்ற சிறையிலே தனிமை என்ற முறையிலே வாழும் எனக்குத் தாங்கள் உண்டு. உண்டு உன் வாழ்வில் இன்பமுண்டு என்ற முறையிலே தாங்கள் அனுப்பவேண்டுமாய்க் கனிவும், பணிவும் கொண்டு இந்தப் புத்தகத்தை அனுப்புமாறு வேண்டுகிறேன்.

வளர்க கவிதைகள், வணக்கம் பல.

நாள் : 17-11-81

இப்படிக்கு தங்களின்,
கவிதைகளையே நாடும் அன்பு
பாளையங்கோட்டை.

ஆயுட்சிறைவாசி
P.K.முருகேசன்.

அரு.நாகப்பன்

முதல்பதிப்பில் வெளிவந்த நன்றி மலர்கள்.....

வணக்கம். உங்கள் கரங்களிலே தவழும் இந்நூல் எனது இரண்டாவது தொகுப்பாகும். எனக்குக் கம்பன் திருநாள் கவியரங்கில் முதன் முதலில் கவி-அரங்கேற்றிடும் வாய்ப்பினை வழங்கியதுடன் நூல் வெளியிடும் துணிவினையும், புதுவைக் கம்பன் கழகத் தொண்டர் அண்ணன் அருணகிரி அவர்கள் வழங்கினார்கள். பல்வேறு இடற்பாடுகளுக்கிடையே 'கவியரங்கில் கம்பன்' நூலை வெளிக்கொணர்ந்தேன்.

“கம்பன் கண்ட சமுதாயம்” என்னும் இந்நூல் மிகக் குறுகிய காலத்தில் அச்சிட்டு வெளிவருகிறது. குறைகள் பல இருக்கும். படித்துப்பார்த்து எழுதுங்கள். குறை-களையும் வழிகளையும் எழுதுங்கள். அடுத்து இன்னும் சிறப்பாக வெளியிட முயலுகிறேன்.

நல்லாசியுரை வழங்கி அருளிய என் இதய தெய்வம் திரு.கம்பன் அடிப்பொடி ஐயா அவர்களுக்கும் வள்ளல் திரு. நா.ஆறுமுகம் பிள்ளை A.M.N அவர்களுக்கும் வாழ்த்துப் பாமலர் வழங்கிய 'கம்பன் செஞ்சொற்கொண்டல்' திரு.க.கு.கோதண்டராமன் அவர்களுக்கும், இனிய அண்ணன் 'திரைக்கவித்தென்றல்' கவிஞர் வாலி அவர்களுக்கும், சமுதாய, இலக்கியப் பணியில் எனது தொண்டுக்கு மிகுதியும் ஆர்வம் ஊட்டி, இந்திய சோவியத் கலாச்சாரக் கழகத்தின் சார்பிலும், திருவண்ணாமலை ஆதீனத்தின் சார்பிலும் “மக்கள் கவிஞர்” என்ற பட்டத்தினை வழங்கிப் பொற்பதக்கமும், பொன்னாடையும், அணிவித்துப் பாராட்டி ஆசி வழங்கிய தமிழ்மாமுனிவர், தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள்,

எனது அத்தான் சைவ சித்தாந்தப் புலவர்மாமணி, முரு.பழ.ரெத்தினம் செட்டியார், என் வாழ்வின் வளத்திற்கு பெருந்துணை புரிகின்ற மலாக்கா அண்ணன் வெங்கா அவர்களுக்கும், நகர்மன்ற உறுப்பினர் அண்ணன் நா.மெய்யப்பன் ஆகியோருக்கும் என் இதயங்கனிந்த நன்றி உரித்தாகுக.

அரங்குகளில் கவிபாடிப் பலரது இதயச் சிறையில் வாழும் என்னை, ஒரு ஆயுட்கைதியும் சிறைப்பிடித்துள்ளார் என்பதனை நினைக்கும்பொழுது நெஞ்சம் நெகிழ்கிறது. அவரை நேரில் பார்த்ததில்லை, பேசியதில்லை... .. ஆனாலும் என் கவிதை பேசியுள்ளது என்பதை அவரது மடல் வாயிலாக அறிந்தேன். அவரது மனத்தினைத் திருத்தவும், மகிழ்விக்கவும் என்கவிதை பயனாகி இருக்கிறது என்றால் எனது இலக்கிய உலக வாழ்வில் ஒரு வெற்றிதானே! ஆயுட்சிறைவாசி P.K.முருகேசன் அவர்கட்கும் நன்றிமலர்களைக் காணிக்கையாக்குகின்றேன். அடுத்த நூல் வெளியிட ஆயத்தமாகிவிட்டேன்! அதிலும் சந்தித்து மகிழ்வோம்.... .. இந்நூலைப் படித்து முடித்திருக்கும் தாங்கள் உங்கள் எண்ணங்களை எழுதுங்கள். எதிர்நோக்குகிறேன்.

அன்பன்,

அரு.நாகப்பன்

புயலுக்குள் புகுந்திருக்கிறார்.

நினைவாகவல்லப பத்திரிகை 1950-ல் காலத்திலே இருந்து

அடுத்ததிலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

காலத்திலும்

